

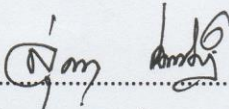
การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

อรทัย ธรรมนาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

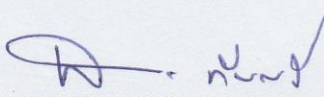
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ อรทัย ธรรมนาม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

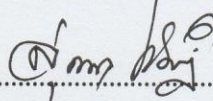
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

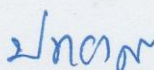

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.สุทธาภา โชติประดิษฐ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

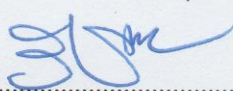

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.นง ทับศรี)

.....กรรมการ
(ดร.สุทธาภา โชติประดิษฐ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพิน ชูชื่น)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 1 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง จาก ดร. สุทธภา โชติประดิษฐ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา ทองสอน ที่ได้ให้คำปรึกษาตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบ ให้คำแนะนำ แก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กราบขอบพระคุณผู้บริหาร โรงเรียน คณะครู และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร บางละมุง ที่ให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลอย่างดี

ขอกราบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัว ที่เป็นกำลังใจให้ด้วยดีเสมอมา รวมทั้งให้การสนับสนุนด้านทุนทรัพย์ ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจให้ด้วยดีเสมอมาเช่นกัน

ประโยชน์ และคุณค่าใด ๆ ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยอบรมสั่งสอน ให้ความรู้ ความเมตตาและชี้แนะแนวทางแก่ผู้วิจัยโดยตลอด

อรทัย ธรรมนาม

56920554: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: การอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง/ แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบ
สัทอักษรจีน (พินอิน)

อรรถัย ชรรณาม: การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน
(พินอิน) (DEVELOPMENT OF CHINESE MANDARIN WORD SPELLING ABILITY ON
COMPLICATED WORDS USING CHINESE PINYIN SPELLING EXERCISE FOR
MATHAYOMSUKSA 4 STUDENTS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สุทธภา
โชติประดิษฐ์, กศ.ค., ปริญญา ทองสอน ศษ.ค. 148 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากใน
ภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตาม
ระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียน และหลังเรียน และศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร จังหวัด
ชลบุรี ปีการศึกษา 2560 ได้มาจากวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive selection
sampling method) 1 กลุ่มจำนวน 30 คน ดำเนินการทดลองโดยการวัดความสามารถในการอ่าน
สะกดคำยากในภาษาจีนกลางก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตาม
ระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติ ค่าร้อยละ และวิเคราะห์โดย
การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากใน
ภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตาม
ระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2) เจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) หลังจากที่ได้รับ
การเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) อยู่ใน
ระดับดี

56920554: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.ed.
(CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: CHINESE MANDARIN WORD SPELLING ABILITY ON COMPLICATION
WORDS/ CHINESE PINYIN SPELLING EXERCISES

ORATHAI THAMMANAM: DEVELOPMENT OF CHINESE MANDARIN WORD
SPELLING ABILITY ON COMPLICATED WORDS USING CHINESE PINYIN SPELLING
EXERCISE FOR MATHAYOMSUKSA 4 STUDENTS. ADVISORY COMMITTEE:
SUTTAPA CHOTPRADIT, Ed.D., PARINYA THONGSORN, Ph.D.148 P. 2018.

The purposes of this research were; to compare complication Chinese Mandarin spelling words skills of Mattayomsuksa 4 students scores by using Chinese Pinyin spelling system exercises ability before and after studying, to examine the attitude of the Mattayomsuksa 4 students, who learned the Chinese Pinyin spelling system exercises

The sample consisted of 30 students to Mattayomsuksa 4 from Phothisamphanphitthayakhan School, studying in the year of 2017 selected by purposive sampling. The data were analyzed by t-test, means and standard deviation.

The findings were that: 1) The ability of the Chinese Mandarin words spelling of the student at the per-test with statistical significance at level .05. 2) The attitude towards Chinese Pinyin spelling exercises was found highest at level 4.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	9
หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน).....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบ สัทอักษรจีน (พินอิน)	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำ.....	18
เจตคติและการวัดเจตคติ	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	35
รูปแบบการวิจัย	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
4 ผลการวิจัย.....	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
5 สรุปและอภิปรายผล	55
เครื่องมือที่ใช้การวิจัย	55
สรุปผลการวิจัย.....	56
อภิปรายผลการวิจัย.....	56
ข้อเสนอแนะ.....	58
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	66
ภาพผนวกภาค ก.....	67
ภาพผนวกภาค ข.....	75
ภาพผนวกภาค ค.....	110
ประวัติย่อของผู้วิจัย	148

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	คุณลักษณะอันพึงประสงค์และตัวชี้วัด.....	12
2	ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก (E ₁)	43
3	ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง (E ₂).....	44
4	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบ สัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียน และหลังเรียน	52
5	แสดงผลเจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบ สัทอักษรจีน (พินอิน)	53
6	ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องสระ ou	111
7	ค่าคะแนนความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องสระ iong.....	112
8	ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องสระ uo	113
9	ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องสระ uan.....	114
10	ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องสระ uang	115
11	ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องสระ uai.....	116
12	ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องสระ ü.....	117
13	ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่องสระ ün	118
14	ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่องสระ üe	119
15	ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่องสระ üan.....	120
16	คะแนนทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ที่นักเรียนทำ แบบทดสอบท้ายชุดแบบฝึกทักษะแต่ละกิจกรรมผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	121
17	คะแนนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับที่ 1 “พยัญชนะยาก”	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
18	125
คณะแผนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับที่ 2 “สระยาก”	
19	127
คณะแผนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับที่ 3 “คำเดี่ยว”	
20	129
คณะแผนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับที่ 4 “คำประสม”.....	
21	131
คณะแผนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับที่ 5 “วลี”.....	
22	133
คณะแผนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน	
23	135
ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)	
24	137
ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำ ฉบับที่ 1 “พยัญชนะยาก”	
25	139
ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำ ฉบับที่ 2 “สระยาก”	
26	141
ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำ ฉบับที่ 3 “คำเดี่ยว”	
27	143
ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำ ฉบับที่ 4 “คำประสม”	
28	145
ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำ ฉบับที่ 5 “วลี”	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
29	เจตคติต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน).....	147

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน).....	37
3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ ยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน).....	40
4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน).....	42
5 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบ สัทอักษรจีน (ฟินอิน)	47
6 รูปแบบการทดลอง.....	48

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นเครื่องมือที่ทำให้มนุษย์ได้ความรู้ ความคิด และความบันเทิงใจ ได้สืบค้น ข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว หรือข้อมูลที่อยู่ในโลก เพื่อนำมาขยายแนวคิด หรือความคิดของตนเอง ให้กว้างขึ้น การฝึกอ่านบ่อย ๆ หรืออ่านอย่างหลากหลาย ทำให้เข้าใจความคิดของผู้อื่น อันจะนำไปสู่การแสดงความคิดเห็น สามารถบอกความต้องการของตนเอง การอ่านออกเสียงเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านได้ฝึกทักษะการใช้ภาษา การคิด และการวิเคราะห์ภาษา การอ่านออกเสียงอย่างถูกวิธีจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ระดับสติปัญญาของผู้เรียน วุฒิภาวะความพร้อมในการอ่าน ความยากง่ายของสาร และแรงจูงใจ กล่าวคือ ผู้เรียนมีระดับสติปัญญาไม่เท่ากันย่อมมีผลอย่างยิ่งต่อการอ่าน จึงไม่ควรเน้นให้แต่ละบุคคลอ่านได้ในเวลาเดียวกัน วุฒิภาวะความพร้อมในการอ่านต้องอาศัยการใช้วิธีช่วยในการอ่านออกเสียง ดังนั้นการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายของผู้เรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญในการเริ่มต้นของการอ่าน ความยากง่ายของสารต้องเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน จะทำให้มีความกระตือรือร้นในการอ่านมากขึ้น เป็นแรงจูงใจในการเริ่มต้นอ่านที่ดี (บุญรวม งามคณะ, 2555, หน้า 2)

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังคมต้องการบุคคลที่มีทักษะการดำรงชีวิต และมี ความสามารถหลากหลาย ตามหลัก 3R ได้แก่ การอ่าน (Reading), การเขียน (Writing) และคิดเลข เป็น (Arithmetic) 7C ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical thinking & problem solving), ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity & innovation), ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural understanding), ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, teamwork & leadership), ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, information & media literacy), ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing & ICT literacy), ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career & learning skills) และ 2L ได้แก่ การเรียนรู้ (Learning) และการเป็นผู้นำ (Leadership) ซึ่งทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ของ ผู้เรียนที่จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น ได้แก่ ทักษะ การเรียนรู้ (Learning skills) และทักษะชีวิต (Life skill) ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงต้องจัดให้ นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาขั้นสูงและใช้ใน

ชีวิตประจำวัน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ (วิจารณ์ พานิช, 2555, หน้า 19) ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนอกเหนือจากภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่เพื่อให้รอบรู้ และเท่าทันการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต สอดคล้องกับสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงให้ความสำคัญกับการสอนภาษาจีน “เพราะภาษาจีนเป็นภาษาที่ยาก” พระองค์ทรงรับสั่งอีกว่า “ในโลกยุคใหม่ จำเป็นต้องรู้ภาษาจีนนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ” เพราะทรงเชื่อว่าการใช้ภาษาจีนในประเทศไทยจะทำให้ติดต่อกับชาวจีนสร้างเครือข่ายในภูมิภาค สร้างความสัมพันธ์ด้านการค้า เศรษฐกิจและสังคมได้อย่างดี (จันทร์จิรา ชัยภมรฤทธิ์, 2555, หน้า 2) ภาษาจีนเป็นภาษาทางการที่เป็นที่ยอมรับของสหประชาชาติ และเป็นภาษาสากล มีผู้ใช้ในฐานะเจ้าของภาษาเป็นจำนวนถึง 1 ใน 6 ของประชากรโลก กล่าวคือ มากกว่าหนึ่งพันสามร้อยล้านคน ภาษาจีนจึงนับว่าเป็นภาษาซึ่งมีผู้ใช้กันมากที่สุดในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ติดต่อกันมาและมีความสัมพันธ์ทางการทูตมากกว่า 30 ปี ประชาชนของทั้งสองประเทศมีความใกล้ชิดสนิทสนม มีการไปมาหาสู่กันตลอดเวลา ดังนั้นควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ชาวไทยได้ศึกษาภาษาจีน มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับชาวจีนอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้แพร่หลายในประเทศไทย อันจะเป็นการเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศให้กระชับยิ่งขึ้น (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555, หน้า 2-5)

การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องสอดคล้องกับมาตรฐาน สาระการเรียนรู้ในหลักสูตร การจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มรายวิชาภาษาจีนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียน เป็นการจัดการเรียนรู้ในช่วงสั้น ๆ ไม่ต่อเนื่องเหมือนรายวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและเรียนรู้ต่อเนื่องจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย การจัดกลุ่มรายวิชาภาษาจีนจึงมีความยุ่งยากในการกำหนดขอบข่ายและการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้เรียนบางกลุ่มได้เรียนรู้ภาษาจีนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจึงทำให้ผู้เรียนกลุ่มนี้มีทักษะในการอ่านเบื้องต้น ได้ดีกว่าผู้เรียนที่เริ่มต้นเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้มีการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 คาบเรียนต่อสัปดาห์ สำหรับผู้เลือกเรียนเป็นวิชาเลือกและวิชาเลือกเสรี ส่วนผู้เรียนที่เลือกเรียนแผนการเรียนภาษาอังกฤษภาษาจีน จัดให้เรียนจำนวน 8 คาบเรียนต่อสัปดาห์ โดยผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ระบบสัทอักษรที่ใช้อักษรภาษาอังกฤษกำกับเสียงของภาษาจีน (พินอิน) ซึ่งเป็นระบบการออกเสียงที่ได้มาตรฐานของภาษาจีนกลาง และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาระบบเสียงภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพ ระบบพินอินเป็นการใช้อักษรภาษาอังกฤษมาเป็นสัญลักษณ์ใน

การสะกดคำ เนื่องจากพินอินมีลักษณะเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำได้ง่าย หากเทียบกับภาษาไทยแล้ว พินอินเปรียบเสมือนพยัญชนะและสระของภาษาจีน การอ่านออกเสียงระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) โดยการใช้อักษรภาษาอังกฤษ a-z แทนเสียงพยัญชนะ และเสียงสระของการอ่านอักษรจีนทั้งหมด โดยการอ่านออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ของผู้เรียน การออกเสียงจะทำให้การสื่อความหมายให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ส่งสาร และการออกเสียงให้ตรงตามสำเนียงของเจ้าของภาษาจะทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและประทับใจผู้พูด ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีน ผู้สอนจึงควรเน้นการอ่านสะกดคำ ทั้งการอ่านและสำเนียงที่ถูกต้อง ชัดเจน (สายฝน วรรณสินธพ, 2554, หน้า 2)

การฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการแก้ไขปัญหา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น สามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้อง จากทฤษฎีการลองผิดลองถูกของ ธอร์นไคค์ (Thorndike, 1874-1949 อ้างถึงใน เดิมศักดิ์ คทวนิช, 2556, หน้า 20) เกี่ยวกับกฎเกณฑ์การเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับกฎการฝึกหัดของ วัตสัน (Watson, 1878-1958 อ้างถึงใน เดิมศักดิ์ คทวนิช, 2556, หน้า 22) ที่พบว่าการฝึกหัดหรือการกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกคล่องแคล่วสามารถทำได้ดีเหมือนเดิมสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกฝนทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมทำได้ไม่เหมือนเดิมต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำก็จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้นและนอกจากนี้แบบฝึกยังช่วยเสริมทักษะทางภาษา และเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนและช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนดำเนินการปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงที (Patty, 1963, pp. 469-472 อ้างถึงใน เตือนใจ ตรีเนตร, 2544, หน้า 6-7) แบบฝึกทักษะที่ดีจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเองและสนใจเรียนรู้ โดยการฝึกฝนและทบทวนได้ตามความต้องการ อีกทั้งสะดวกต่อการจัดการเรียนรู้ เพราะผู้สอนสามารถตรวจสอบและประเมินผล ข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ส่งผลให้ผู้สอนได้วางแผน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถเป็นรายบุคคล อันจะส่งผลที่ดีต่อเจตคติทั้งเชิงบวกและเชิงลบ

จากการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาจีนในระบบพินอินแก่ผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง สำเนียงชัดเจน เป็นวิธีช่วยเหลือนักเรียนในการอ่านออกเสียง และจำตัวอักษรได้แม่นยำ ส่งผลดีต่อเจตคติในการเรียนภาษาจีน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้คือ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชา ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียน โพนธัมภ์พิทยากร อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 90 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชา ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียน โพนธัมภ์พิทยากร อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี ได้มาจากวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive selection sampling method) 1 กลุ่ม จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผู้วิจัยทำการสำรวจความยากง่ายของการอ่านพยัญชนะและสระ โดยใช้แบบสำรวจความยากง่ายของการอ่านพยัญชนะ และสระ แล้วรับสมัครนักเรียนที่มีความสมัครใจต้องการฝึกทักษะการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 ความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 - 3.2.2 เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบ

สัทอักษรจีน (พินอิน)

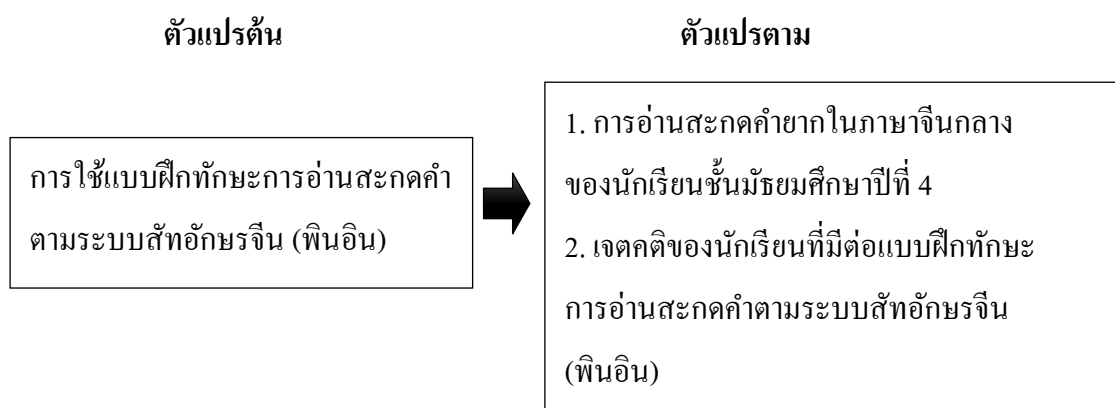
4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการเลือกเนื้อหาผู้วิจัยได้นำเนื้อเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวและเป็นเรื่องที่น่าสนใจซึ่งจะเป็นการช่วยส่งเสริมทักษะการอ่าน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

แบบฝึกทักษะที่ 1	สระ “ou”
แบบฝึกทักษะที่ 2	สระ “iong”
แบบฝึกทักษะที่ 3	สระ “uo”
แบบฝึกทักษะที่ 4	สระ “uan”
แบบฝึกทักษะที่ 5	สระ “uang”
แบบฝึกทักษะที่ 6	สระ “uai”
แบบฝึกทักษะที่ 7	สระ “ü”
แบบฝึกทักษะที่ 8	สระ “ün”
แบบฝึกทักษะที่ 9	สระ “üe”
แบบฝึกทักษะที่ 10	สระ “üan”

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำสัทอักษรจีน(พินอิน) ซึ่งสามารถสรุปได้ดังแผนภูมิดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นียมศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงสะกดคำของผู้เรียน การผันวรรณยุกต์ด้วยการผสมพยัญชนะ สระ ให้ถูกต้องชัดเจน ตามหลักการอ่านสะกดคำในระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

2. แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เพื่อใช้ในการพัฒนาการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดพื้นฐานในการเรียนรู้ การผสมพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การอ่านออกเสียงสะกดคำ และการผันวรรณยุกต์ เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาภาษาจีน ประกอบไปด้วย คำชี้แจงสำหรับนักเรียน แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำยากตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) 10 แบบฝึก และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.1. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่ผู้สอนชักชวนให้ผู้เรียนสนใจภาษาจีนด้วยคำถาม ร้องเพลง ทายคำปริศนา ทายคำจากภาพ และจับคู่ภาพกับคำ

2.2. ช้่นสอน เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยการให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ ผันวรรณยุกต์ แล้วให้ฝึกอ่านจากแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) หลังจากนั้นผู้สอนจึงอธิบายการอ่านออกเสียงแต่ละคำ เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงตาม ฝึกอ่านออกเสียง 2-3 ครั้ง เมื่อผู้เรียนอ่านออกเสียงสะกดคำตามแบบฝึกได้แล้ว ผู้สอนจึงให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำทีละคน

2.3. ช้่นนำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำยาก หรือวลีที่ฝึกอ่านมาแล้วมาใช้ในการทำกิจกรรมที่ผู้สอนจัดขึ้น หลากหลายรูปแบบ เช่น เกมทายคำ เกมบิงโก เกมต่อคำ เกมจับคู่ และเกมซ่อนคำศัพท์

2.4 ช้่นสรุป ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุป หลักการออกเสียง พยัญชนะ สระ และการผันวรรณยุกต์ แล้วให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบ เพื่อทดสอบสิ่งที่เรียน

3. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

หมายถึง ความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง โดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ซึ่งทำให้เกิดผลการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ดังนี้

80 ตัวแรก คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนได้จากการอ่านสะกดคำในแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนได้จากการอ่านสะกดคำยากในแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) หลังเรียน

4. แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลางก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) เป็นการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) จำนวน 5 ฉบับ ได้แก่

4.1. พยัญชนะ หมายถึง ตัวพยัญชนะที่อ่านยากได้จากการสำรวจ จากพยัญชนะทั้งหมด 23 ตัว แล้วเลือกมาจำนวน 10 ตัวอักษร ได้แก่ q (ชี), y (อี), s (ซือ), c (ซือ), w (อู), x (ซี), z (จื่อ), ch (ชวี่), zh (จวี่) และ sh (ชวี่)

4.2. สระ หมายถึง สระเดี่ยว และสระประสมยากได้จากการสำรวจ จากสระทั้งหมด 34 ตัว แล้วเลือกมาจำนวน 10 ตัว ได้แก่ ou (อูโอ), iong (อ็อง), uo (อัว), uan (อวาน), uang (อวาง), uai (อวย), ü (อยู), ün (อยุ่น), üe (เอวี่), üan (เอวียน)

4.3. คำ หมายถึง คำเดี่ยว และคำประสม ที่ผู้วิจัยได้จากการสำรวจ โดยการประสมคำประกอบด้วย พยัญชนะยากกับสระยาก, พยัญชนะง่ายกับสระยาก พยัญชนะยากกับสระง่าย และการผันวรรณยุกต์ แล้วเลือกคำเดี่ยวมาจำนวนหนึ่ง เช่น chòu (โช้ว), xióng (ช็อง), chuán (จรวาน), zuǒ (จั่ว), chuáng (จรวง), wài (ไ่ว่), qù (ชวี่), yún (หุ่ย), xué (เสวี่), juǎn (เจวี่ยน) และคัดเลือกคำประสมมาจำนวนหนึ่ง เช่น zhǐshǒu (จวู่โส้ว), xióngmāo (ช็องเมา), cèsuǒ (เซ่อสั่ว), suànpan (ช่วนผัน), qǐchuáng (ฉี่ฉวง), chudǎimiàn (ชววยเมี่ยน), jùchǎng (จวี่ฉว้าง), céngyún (เจิงหุ่ย), xuéxiào (เสวี่เสวี่ย), yīyuàn (อีย่วน)

4.4. วลี ได้แก่ คำที่นำมาสร้างเป็นประโยคไม่สมบูรณ์ ประกอบด้วย คำยากและคำง่าย ประสมกัน เช่น méi yǒu rén zhī dào (เหมย โหยว่ เหริน จวี่ เต้า), qióng shē jí yù (ช็อง เซอ จี้ ยวู่), zhēn zhī zhuó jiàn (เจริน จวี่ จวี่ เจียน), méi mù chuán qíng (เหมย มู่ จรวาน ฉิง), wáng míng zhī tú (หวาง หมิง จวี่ ตู), wài bù lián jiē (ไ่ว่ ปู่ เหลียน เจียน), mǎn chéng fēng yǔ (หม่าน ฉิง เฟิง หยู่), fēng yún biàn huàn (เฟิง หยุน เบี่ยน ห้วน), kǎi chú xué jī (ไค ชวู่ เสวี่ย จี้), yī xiǎng qíng yuàn (อี เซียง ฉิง หย่วน)

5. เจตคติต่อเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

หมายถึง การแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ความชื่นชอบของผู้เรียน วัดได้จากใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert's method) ชนิด 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 10 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารตามหัวข้อต่อไปนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะการอ่านสัทอักษรภาษาจีน (พินอิน)

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

1. ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ
2. การสร้างแบบฝึกทักษะ
3. ลักษณะของแบบฝึกทักษะ
4. ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำ

1. ความหมายของการอ่านสะกดคำ
2. ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ
3. จุดมุ่งหมายของการอ่านสะกดคำ
4. ประเภทของการอ่านสะกดคำ

เจตคติและการวัดเจตคติ

1. ความหมายของเจตคติ
2. ลักษณะและประเภทของเจตคติ
3. องค์ประกอบของเจตคติ
4. การเกิดและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ
5. การวัดเจตคติ

งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ
2. งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ความสำคัญของภาษาต่างประเทศ ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และกลุ่มภาษาประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จัดทำรายวิชาประกอบการจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 220)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. ตัวสาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมี

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ม. 4	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรอง ตามหลักการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ◆ หลักการอ่านออกเสียง ◆ ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรอง ◆ การใช้พจนานุกรม

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

หลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้ง

การเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้ มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบ ที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและ สภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้าน การเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง คุณภาพของผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่กำหนดขึ้นโดยพิจารณาจากสภาพของสังคม และการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน ซึ่งทำให้ มีความจำเป็นต้องเน้นและปลูกฝังลักษณะดังกล่าวให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนทุกคนเพื่อช่วยให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาในองค์รวมทั้งด้านสติปัญญา และคุณธรรม อันจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและ ความมั่นคงสงบสุขในสังคม

ตารางที่ 1 คุณลักษณะอังกิ๊งประสงค้และตัวชี้วัด

คุณลักษณะ	ตัวชี้วัด
1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	1.1 เป็นผลเมืองที่ดีของชาติ 1.2 ชำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย 1.3 ศรัทธา ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามหลักศาสนา 1.4 เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต	2.1 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งกาย และวาจา ใจ 2.2 ประพฤติตรงตามเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้ง กาย วาจา ใจ
3. มีวินัย	3.1 ประพฤติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม
4. ใฝ่เรียนรู้	4.1 ตั้งใจเพียงพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ 4.2 แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก โรงเรียนด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิิตประจำวันได้
5. อยู่อย่างพอเพียง	5.1 ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม 5.2 มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
6. มุ่งมั่นในการทำงาน	6.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน 6.2 ทำงานด้วยเพียงพยายามและอดทนเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย
7. รักความเป็นไทย	7.1 ภาควุมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทยและ มีความกตัญญูตเวทึ 7.2 เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม 7.3 อนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย
8. มีจิตสาธารณะ	8.1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน 8.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาษาเป็นเลิศ เชิดชูคนดี เทคโนโลยีก้าวหน้าสู่สากล

พันธกิจของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1. ส่งเสริมและพัฒนากิจการการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเป็นเลิศทางภาษา
2. ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์
3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

เป้าประสงค์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1. ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตรงตามตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน

2. ผู้เรียนมีค่านิยมอันพึงประสงค์ มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
3. ผู้เรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร และแสวงหาความรู้ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ

4. ผู้เรียนมีความพร้อมในการพัฒนาตนเองเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และคำอธิบายรายวิชา ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สรุปได้ว่า รายวิชาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน เป็นวิชาเพิ่มเติม ซึ่งทาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จัดขึ้นเพื่อสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5-4/7 แผน การเรียนคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เข้าใจวัฒนธรรมและการสื่อสารภาษาจีน สามารถเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะการอ่านศัพท์อักษรภาษาจีน (พินอิน)

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อรูปแบบหนึ่งใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิด ประโยชน์อย่างยิ่ง และมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะแบบฝึกจะช่วยให้ผู้เรียนได้แก้ไขข้อบกพร่อง หรือเพิ่มเติมให้ได้ความรู้มากขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะของนักเรียน โดยผ่าน การปฏิบัติและฝึกฝนความคิดอย่างมีระบบจนเกิดความคล่องแคล่ว ความชำนาญ ซึ่งมีผู้ให้ ความหมาย ดังนี้

อัมพา ปัญญาคำ (2550, หน้า 18) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนา ทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน ลักษณะ ปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนดขั้นให้ผู้เรียนตอบเรียงลำดับ

จากง่ายไปหายาก ปริมาณของปัญหาต้องเพียงพอที่สามารถพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนไปแล้วเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งในแบบฝึกทักษะ จะทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้

ปราณี จิณฤทธิ (2552, หน้า 32) ได้กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง งานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำด้วยตนเองภายหลังจากได้เรียนบทเรียน เพื่อเป็นการทบทวนและฝึกทักษะในเรื่องที่เรียนผ่านมาแล้ว

ประภาพร ถิ่นอ่อนง (2553, หน้า 29) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยที่กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้วทำให้นักเรียนมีความรู้และทักษะมากขึ้น เพราะมีรูปแบบหรือลักษณะที่หลากหลาย

เกษญา ไชยวงษ์จันทร์ (2553, หน้า 30) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึก ชุดฝึก หรือสื่อการเรียนการสอนที่ครูจัดทำขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญ จนสามารถนำไปปฏิบัติ และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สมพร ตอยยี่ปี (2554, หน้า 32) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้อง

จากความหมายของแบบฝึกทักษะที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึก ชุดฝึก หรือสื่อการเรียนการสอนที่ครูจัดทำขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มเติมให้ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติจริงจนทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษามากยิ่งขึ้น จนเกิด ความชำนาญ จนสามารถนำไปปฏิบัติ และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกเป็นนวัตกรรมประกอบการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะ หลังจากเรียนเนื้อหาไปแล้ว แบบฝึกจึงเป็นสื่อที่ช่วยการสอนของครูให้ประสบความสำเร็จได้ มีนักการศึกษาให้ความหมายความสำคัญของแบบฝึกไว้ ดังนี้

กัญญา ยี่ดวง (2550, หน้า 27) กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียน การสอนภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทำงานรวดเร็ว นักเรียนได้ลงมือฝึกฝนด้วยตนเอง

มุกิตา แก้วคำแสน (2553, หน้า 10) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะนับว่าเป็นเครื่องมือในการสอนอีกชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะแบบฝึกที่ครูผู้สอนสร้าง

ขึ้นจากข้อมูลด้านการเรียนของนักเรียนจะสามารถช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้ตรงจุดมากขึ้น

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะต่างๆ ของนักเรียน เป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน และการฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ทำให้ครูทราบความก้าวหน้า หรือข้อบกพร่องของนักเรียนได้เป็นอย่างดีและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนการสอน แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพการฝึกฝนบ่อย ๆ และหลายครั้ง ย่อมทำให้เกิดความคล่องแคล่ว มีผู้วิจัยขอเสนอวิธีการในการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2541, หน้า 20 อ้างถึงใน ศรีนฤตา คำภาปัติย์, 2558, หน้า 26) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ว่าครูผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกให้ตอบว่าจะใช้แบบฝึกแบบใด และแบบฝึกนั้น ๆ จะช่วยฝึกทักษะทางภาษาจนเด็กสามารถนำทักษะที่ฝึกนั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่อย่างไร
2. ใช้แบบฝึกสั้นแต่หลายแบบ เพื่อฝึกทักษะในเรื่องเดียวกัน เด็กจะไม่เบื่อแต่เกิดความสนุกสนานและมีความแม่นยำในเรื่องที่จะฝึก
3. ฝึกสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น จับคู่ ฯลฯ
4. การประเมินผลนั้นต้องประเมินเพื่อดูความก้าวหน้าของเด็ก และเพื่อประเมินค่าแบบฝึกว่า จะช่วยให้เด็กก้าวหน้าเพียงใด ถ้าเด็กไม่มีความก้าวหน้าครูต้องสนใจที่จะค้นหาสาเหตุ
5. การประเมินผลนั้นไม่ควรนำเด็กไปเปรียบเทียบกับกลุ่ม แต่ควรให้เด็กได้เปรียบเทียบกับตนเอง

ถวัลย์ มาศจรัส (2546, หน้า 20 อ้างถึงใน วรรณรดา เรือนสอน, 2559, หน้า 14) ได้กล่าวว่าการสร้างและจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ
 2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียด เพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
 3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์
 4. สร้างแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ และส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบก่อนฝึก
- บัตรคำสั่ง ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ แบบทดสอบหลังเรียน
5. นำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 6. ปรับปรุง พัฒนาให้สมบูรณ์

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 53-55) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. การสร้างแบบฝึกต้องยึดจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสำคัญ เพราะจุดประสงค์การเรียนรู้คือ เป้าหมายสุดท้ายที่ต้องการให้ผู้เรียนได้หรือเป็น

2. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ต้องขึ้นกับปรากฏการณ์ของจิตและพฤติกรรมที่ตอบสนอง นานัปการ การสร้างแบบฝึกจึงต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลที่นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบและทดลองไว้แล้ว

จากการศึกษาหลักการสร้างแบบฝึก สรุปได้ว่า หลักการสร้างแบบฝึกต้องมีการตั้งวัตถุประสงค์และจัดเตรียมเนื้อหา ตลอดจนศึกษาถึงหลักจิตวิทยาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน การเรียงลำดับความยากง่าย ตลอดจนการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน มีภาพประกอบ มีคำชี้แจงและตัวอย่างให้เห็นชัดเจนและง่ายต่อการเข้าใจ มีการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกและควรนำไปทดลองใช้ก่อนเพื่อนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไข

ลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะ

ศศิพิมพ์ ศรีกิจ (2551, หน้า 22) ได้กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกและรูปแบบที่ดีควรเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้วและสร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยา เนื้อหาสอดคล้องกับวัยและความสามารถของผู้เรียนและความแตกต่างของผู้เรียน แบบฝึกที่ดีต้องมีคำชี้แจงสั้น ๆ ด้วยภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจ ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลายมีความน่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ เป็นแบบฝึกที่มีความชัดเจนด้วยภาษา เป็นระเบียบสวยงาม ใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่เหมาะสม ผู้เรียนสามารถประเมินความก้าวหน้าของตนเองได้

ปราณี จินฤทธิ์ (2552, หน้า 32) ได้กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีต้องสร้างให้เกี่ยวกับบทเรียนเป็นแบบฝึกสำหรับเด็กเก่งและใช้ซ่อมเสริมเด็กอ่อน ได้มีความหลากหลายในแบบฝึกชุดหนึ่ง ๆ มีคำสั่งที่ชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้ฝึกได้คิดท้าทายความสามารถมีความเหมาะสมกับวัยใช้เวลาฝึกไม่นาน ผู้ฝึกสามารถนำประโยชน์จากการทำแบบฝึก ไปประยุกต์ปรับเปลี่ยนนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประภาพร ถิ่นอ่อน (2553, หน้า 33) ได้กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีต้องมีจุดหมายที่แน่นอนจะทำการฝึกทักษะด้านใด ควรใช้ภาษาง่าย ๆ และมีความน่าสนใจเรียงลำดับจากง่ายไปหายากให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีเนื้อหาตรง จัดกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจและเกิดประสิทธิภาพในการเรียน

จิตรา สมพล (2547, หน้า 20 อ้างถึงใน วรรณดา เรือนสอน, 2559 หน้า 14-15)

กล่าวไว้ว่า แบบฝึกที่ดีต้องมีหลากหลายรูปแบบ มีคำชี้แจงที่ชัดเจน จุดมุ่งหมายว่าต้องการฝึกด้านใด สำนวนง่าย ไร้ความสนใจและฝึกใช้ความคิด ตรงตามเนื้อหาในหลักสูตร ไม่มากหรือน้อยเกินไป เหมาะสมกับเวลา วิทยุความสามารถของนักเรียน และทำให้ผู้เรียนเกิดความสุข สนุกสนาน ความพอใจในการเรียน

จากการศึกษาลักษณะแบบฝึกที่ดี สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรเป็นแบบฝึกสั้น ๆ ใช้ภาษาง่ายและน่าสนใจ มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว มีกิจกรรมหลากหลาย ใช้เวลาฝึกไม่นาน มีรูปแบบที่น่าสนใจ มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน แบบฝึกควรมีหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

ปาริชาติ สุพรรณกลาง (2550, หน้า 23) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทักษะทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระครูผู้สอน ซึ่งประโยชน์ของแบบฝึกทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น มีความเชื่อมั่น ฝึกทำงานด้วยตนเอง ทำให้มีความรับผิดชอบ และทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่เรียน ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันที นอกจากนี้แบบฝึกยังเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะอย่างเต็มที่ ทั้งยังช่วยให้คงอยู่ได้นาน และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้งอีกด้วย

อุษณีย์ เสือจันทร์ (2553, หน้า 17-18) ได้กล่าวว่า แบบฝึกช่วยในการฝึกเสริมทักษะ ทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล และรายกลุ่มได้ดี ผู้เรียนสามารถนำมาทบทวนเนื้อได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนทราบ ความก้าวหน้าของตน เป็นเครื่องมือที่ครูผู้สอนใช้ประเมินผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีว่า นักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด

สมพร ตอยยิปี (2554, หน้า 37) ได้กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อการเรียน การสอนในรายวิชาต่าง ๆ เพราะจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียน และยังสามารถทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง

จากการศึกษาประโยชน์ของแบบฝึก สรุปได้ว่า แบบฝึกช่วยฝึกให้นักเรียนมีทักษะและกระบวนการในการเรียนรู้เรื่องที่ตนสนใจ หรือได้เรียนมาขึ้น ยังช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน จุดอ่อนของนักเรียน เพื่อครูจะได้แก้ไขได้ทันทั่วทั้ง ช่วยประหยัดเวลาแรงงาน ในการเตรียมการสอนของครูตลอดจนช่วยประหยัดเวลาในการล่อจอกษ์แบบฝึกหัดของนักเรียนด้วย นอกจากนี้แบบฝึกยังช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนสิ่งที่เรียน ไปแล้วได้ด้วยตนเอง และทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำ

ความหมายของการอ่านสะกดคำ

กรมวิชาการ (2546, หน้า 135) กล่าวว่า การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่าน โดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน

เกรียงศักดิ์ นามเสริฐ (2552, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของการอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่าน โดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อม ๆ กับการอ่านและการสอนอ่านคำจะนำคำที่มีความหมายมาสอน เมื่อสะกดคำจนจำคำได้แล้ว ต่อไปก็ต้องไม่ใช้วิธีการสะกดคำเพราะการสะกดคำจะเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่ จึงให้อ่านเป็นคำโดยไม่สะกดคำ มิฉะนั้นนักเรียนจะอ่านจับใจความไม่ได้และอ่านได้ช้า

ศรินคร ทุมโยมา (2553, หน้า 23) กล่าวว่า การอ่านคำที่มีตัวสะกด หมายถึง กระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ แปลความหมายของสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยทักษะการวิเคราะห์คำ ถอดความ ตีความ ขยายความ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

วอลลินส์ (Vallins, 1965 p. 16 อ้างถึงใน สิงห์คำ รักป่า, 2559, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำว่า การสะกดคำส่วนใหญ่คือเรื่องราวเกี่ยวกับตา เวลาอ่านหนังสือ ผู้อ่านจะเห็นกระสวนของคำบนกระดาษ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความหมายของคำโดยไม่เกี่ยวกับเรื่องเสียง จึงควรที่จึงกล่าวว่า การสะกดคำเป็นเรื่องที่ไม่เจาะจง การสะกดคำจะกำหนดได้ตามรสนิยมและความคิดของผู้สะกดคำนั้น ๆ

ดวงใจ ตั้งสง่า (2555-2556, หน้า 11) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงสะกดคำ Phonics นั้นมีความหมายและความสำคัญ ดังนี้ โฟนิคส์ (Phonics) คือวิธีการเรียนการอ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร a ถึง z ทั้ง 26 ตัว ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ และออกเสียงเหล่านั้น ให้ได้อย่างถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้ ยกตัวอย่าง เช่น การสะกดคำว่า cat จะสอนให้รู้จักตัว “c” จากเสียงของมันคือเสียง “ค” (ออกเสียงเคอะ เบา ๆ ในลำคอ) ตัว “a” เป็นเสียง “แอะ” และตัว “t” เป็นเสียง “ท” (ออกเสียง เทอะ เบา ๆ ใช้ปลายลิ้นกระทบฟันหน้าบน) และผสมเสียงกันเป็น “ค-แอะ-ท แคท” (ลองออกเสียง ค-แอะ-ท ช้า ๆ เร็ว ๆ จะพบว่า สุดท้ายจะออกเสียงเป็น “แคท”)

การเรียน โฟนิคส์จะช่วยให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้องทำให้สื่อสารภาษาอังกฤษได้ชัดเจน และสามารถอ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะสามารถสะกดคำศัพท์ต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเองอย่างคล่องแคล่วจากการรู้จักเสียงของตัวอักษรและเข้าใจหลักการผสมเสียง แม้ในช่วงแรกการเรียนแบบโฟนิคส์จะดูช้ากว่าการเรียนแบบท่องจำมาก เพราะเด็กต้องทำความเข้าใจเสียงและหลักการผสมคำจากง่ายไปยาก ต้องฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้นอกจากนี้ยังมีบทศึกษามากมายที่ยืนยันว่าเด็กที่เรียนการอ่านเขียนแบบนี้จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วกว่านักเรียนทั่วไปและมีความแตกฉานทางภาษา รักการอ่าน การค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับตัวนักเรียนเองในอนาคต

กูด (Good, 1945, p. 383) กล่าวว่า การสะกดคำเป็นวิธีการจำตัวได้ เกิดจากการให้ชื่อหรือออกเสียงตัวอย่างตัวอักษรเป็นตัว ๆ ไป และเชื่อมเข้าเป็นเสียงคำ ๆ หนึ่งที่ทุกคนยอมรับ ซึ่งคล้ายกับคำจำกัดความของ เวบสเตอร์ (Webster, 1965, p. 2190) ซึ่งกล่าวว่า การสะกดคำ คือศิลปะหรือเทคนิคในการจัดอักษรต่างๆ ให้เป็นคำตามแบบที่ทุกคนยอมรับ แต่วอลลินส์ (Vallins, 1965, p. 16) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำที่แปลกออกไปว่า การอ่านสะกดคำส่วนใหญ่คือเรื่องราวเกี่ยวกับตา เวลาอ่านหนังสือ ผู้อ่านจะเห็นกระสวนของคำบนกระดาษ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความหมายของคำโดยไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเสียงเลย จึงควรที่จะกล่าวว่า การสะกดคำเป็นเรื่องที่ไม่เฉพาะเจาะจง การสะกดคำจะกำหนดได้ตามรสนิยม และความคิดของผู้สะกดคำนั้น ๆ จากคำจำกัดความนี้ จะเห็นได้ว่าการสะกดคำเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการกำหนดตัวอักษรหรือสัญลักษณ์แทนเสียง เพื่อให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเอง ลงเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้

สรุปได้ว่า การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์มาประสมกันเป็นคำอ่าน ใช้ประสาททางตา และปากควบคู่กันไป ให้ผู้อ่านสังเกตคำไปพร้อม ๆ กับการอ่าน เมื่อสะกดคำจนจำได้แล้วต่อไปจึงไม่ต้องใช้วิธีการสะกดคำ และทำให้นักเรียนอ่านได้คล่องมากขึ้น

ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ

การอ่านมีความสำคัญชีวิตมนุษย์ การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

อรุณี พงษ์ไพบูลย์ (2550, หน้า 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ความคิด ข้อมูลข่าวสาร ทำให้ผู้อ่านมีโอกาสได้ศึกษาตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโลกปัจจุบัน

ปรีชญา วันแวน (2551, หน้า 13) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เราควรฝึกฝนตนให้มีทักษะการอ่านและมีนิสัยรักการอ่าน ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ และหมั่นติดตามความเคลื่อนไหว ความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ด้วยการอ่านอยู่เสมอ เพื่อจะได้นำองค์ความรู้ที่ได้จากการอ่านมาช่วยพัฒนาชีวิตแห่งตนและสังคมส่วนรวมให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการแสวงหาความรู้ ความคิด ของข้อมูลข่าวสาร ทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดมุ่งหมายของการอ่านสะกดคำ

จากการศึกษาได้มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านแตกต่างกันออกไปไว้ ดังนี้

สิทธิพงษ์ สิริวราพงษ์ (2550, หน้า 13) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านว่า การที่เรารับรู้ความต้องการความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ต้องการความบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ต้องการได้รับข่าวสารจากสิ่งใหม่ๆ เพื่อจะได้ทันโลกทันเหตุการณ์ในยุคปัจจุบันได้

อัมพร สุขเกษม (2550, หน้า 5) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความบันเทิง
2. อ่านเพื่อความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานของการอ่าน และต้องอ่านจับใจความสำคัญของเรื่อง มีการบันทึกไว้และบางที่ต้องอาศัยการท่องจำช่วย

ธนัญญา พรหมกอง (2553, หน้า 31) จุดมุ่งหมายของการอ่านถือเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะทำให้รู้ทิศทางและเลือกวิธีการอ่านได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ จุดมุ่งหมายของการอ่านมีหลายประการด้วยกัน ทั้งเพื่อศึกษาหาความรู้ หาคำตอบ เพื่อความบันเทิง เพื่อพัฒนาตนเองค้นคว้าความรู้และบุคลิกภาพ ซึ่งแตกต่างกันไปตามความต้องการของผู้อ่านในแต่ละครั้งของการอ่าน

เสนีย์ วิลาวรรณ (2548, หน้า 130 อ้างถึงใน นวพร ทรงวิชา, 2559, หน้า 20) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน อาจแบ่งกว้าง ๆ ได้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของตนงอกเงยขยายขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิม ต้องการรู้ในสิ่งที่เป็นปัญหาไม่เข้าใจต่าง ๆ การอ่านจึงเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่าง ๆ เพื่อการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิต
2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านลักษณะนี้ เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับแนวความคิดของผู้เรียน พิจารณาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้น ๆ ขึ้น เป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอีกด้วย

3. อ่านเพื่อความบันเทิง สภาวะแวดล้อมและการเรียน การทำงาน ทำให้เราเคร่งเครียดหรือเบื่อหน่าย การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาสาระไม่เป็นวิชาการนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความรู้ความคิด ได้มีความสุขกับความไพเราะของภาษาเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ความตึงเครียด

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ การอ่านลักษณะนี้เป็นการอ่านที่จะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ตามความต้องการของตน เช่น เกษตรกรที่ต้องการปรับปรุงพันธุ์พืช การอ่านเพื่อหาเหตุผลมาสนับสนุนแนวคิดหรือข้อเสนอแนะของตน การอ่านเพื่อเข้าใจตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับวิถีการดำรงชีวิต

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายหลายประการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่าน เช่น การอ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านเพื่อให้รู้สึกผ่อนคลายจากความตึงเครียด เป็นต้น ซึ่งการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของการอ่านนั้น สามารถนำความรู้ไปวิเคราะห์เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาที่มีคุณภาพได้

ประเภทของการอ่านสะกดคำ

การแบ่งประเภทของการอ่าน โดยช่วยให้ครูผู้สอนตระหนักถึงขอบข่ายการสอนอ่านได้เป็นอย่างดี นักการศึกษาได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

ประครองแก้ว ภูวงษ์ (2550, หน้า 15) กล่าวถึงประเภทของการอ่านดังนี้

1. การอ่านออกเสียง ได้แก่ การอ่านที่ต้องเปล่งเสียงของตัวอักษรออกมามีดัง ๆ สามารถจำแนกได้ 4 ประเภทด้วยกัน คือ

- 1.1 อ่านออกเสียงตามปกติ
- 1.2 การอ่านติบต
- 1.3 การอ่านทำนองเสนาะ

การอ่านออกเสียงมีความจำเป็นเมื่อต้องการฝึกทักษะการอ่าน เพื่อต้องการทราบว่าอ่านผิดอ่านถูกเพียงใด เช่น อ่านเสียงควบกล้ำ เสียงของ ร. และ ล. อ่านแบ่งวรรคตอนถูกหรือไม่ หรือไม่ก็อ่านคำประพันธ์ชนิดต่างๆ ว่าอ่านได้ถูกต้องตามลักษณะฉันทลักษณ์เพียงใด ตลอดจนอ่านเพิ่มความไพเราะซาบซึ้งรสแห่งถ้อยคำ

2. การอ่านในใจ คือ อ่านโดยไม่ต้องออกเสียง ถือว่าเป็นการอ่านเงียบ การอ่านในใจมีความจำเป็นต่อผู้เรียนมาก เพราะจะต้องอ่านในใจมากกว่าการอ่านออกเสียง การอ่านในใจเป็นกระบวนการที่จะต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างสายตา สมองและใจ หากขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไปก็จะทำให้การอ่านขาดประสิทธิภาพได้

พเยาว์ ลิ่งวี (2551, หน้า 33) กล่าวว่า การอ่านมี 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและ

การอ่านในใจมีความสำคัญต่อการอ่านอย่างมาก การเลือกประเภทการอ่านในใจหรือการอ่านออกเสียงว่าเมื่อใดมีความเหมาะสมและได้ประโยชน์ควรพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการอ่านเป็นจุดสำคัญ

กนกกาญจน์ ศรีตะวัน (2554, หน้า 22) กล่าวว่า การอ่านโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ ซึ่งทั้ง 2 ประเภทนี้เป็นการอ่านที่มุ่งเก็บเนื้อหาสาระให้ได้ครบถ้วนและใช้ในการศึกษาหาความรู้ สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ จัดลำดับเหตุการณ์และอีกประเภท คือ การอ่านออกเสียง ซึ่งมุ่งเน้นความคล่องแคล่ว ชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำและความถูกต้องในการอ่าน

จากการศึกษาประเภทของการอ่านสะกดคำ สรุปได้ว่า ประเภทของการอ่านหรือการอ่านแบ่งเป็น 2 ประเภท คือการอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะ วิธีการของผู้อ่านเอง การอ่านเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง จึงต้องฝึกฝนให้เกิดทักษะ และความสามารถในการอ่าน อ่านแล้วมีความรู้ในเรื่องที่อ่านได้สามารถวินิจฉัยคุณค่า รู้จักเลือกรับสิ่งที่เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์มาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับความต้องการของตน

เจตคติและการวัดเจตคติ

ความหมายของเจตคติ

ราชบัณฑิตสถาน (2546, หน้า 321) กล่าวว่า เจตคติ (Attitude) มาจากคำว่า “Aptus” ในภาษาละติน ซึ่งตรงกับคำว่า ความเหมาะสม (Fitness) เดิมใช้คำว่า ทักษะ ต่อมาคณะกรรมการบัญญัติศัพท์ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยความเห็นชอบของราชบัณฑิตยสถานให้ใช้คำว่า “เจตคติ” แทน และราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์คำว่า “Attitude” เป็นภาษาไทยว่า ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของเจตคติไว้ ดังนี้

Thrustone (1982, p. 531) กล่าวถึง เจตคติว่า เจตคติ หมายถึงผลรวมเกี่ยวกับความรู้สึก อคติ ความคิด ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางการพูด เป็นความคิดอย่างหนึ่ง และความคิดนี้เป็นสัญลักษณ์ของเจตคติ

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2550, หน้า 1) กล่าวว่า เจตคติ (Attitude) เป็นคุณลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกหรือปรากฏการณ์ทางจิตอันเป็นสาเหตุหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์ คำว่า เจตคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Aptus แปลว่า ไฉนเอียง เหมาะสม แต่เดิมนั้นเจตคติใช้คำว่า ทักษะ ต่อมาคณะกรรมการบัญญัติศัพท์และกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการได้ใช้คำนี้ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

ชม ภูมิภาค (2551) ให้ความหมายของเจตคติ คือ วิธีทางที่บุคคลเกิดความรู้สึกต่อบางสิ่งบางอย่าง คำจำกัดความเช่นนี้ใช้คำจำกัดความเชิงวิชาการมากนักแต่หากเราจะพิจารณาโดยละเอียดแล้วเราก็พอจะมองเห็นความหมายของมันลึกซึ้งชัดเจนพอๆ เมื่อพูดว่าคือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น หมายความว่าเจตคตินั้นมีวัตถุ วัตถุที่เจตคติมุ่งตรงต่อนั้นจะเป็นอะไรก็ได้ อาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ นโยบายหรืออื่น ๆ อาจจะเป็นได้ทั้งนามธรรมและรูปธรรม ดังนั้นวัตถุแห่งเจตคตินั้น อาจจะเป็นอะไรก็ได้ที่คนรับรู้หรือคิดถึงความรู้สึกเช่นนี้อาจจะเป็นในด้านการจงใจหรืออารมณ์ และเช่นเดียวกันแรงจูงใจแบบอื่นๆ คือ ดูได้จากพฤติกรรม เจตคติมี 2 ประเภท คือ เจตคติทั่วไป เจตคติเฉพาะอย่าง ดังนั้นอาจสรุปความหมายของเจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจ ต่อสิ่งใด ๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่และทำให้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง

กฤษฎา คูหาเรือง (2553, หน้า 36) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดในใจซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในของบุคคลที่จะแสดงออกมาให้เห็นทางพฤติกรรม ลักษณะใดลักษณะหนึ่งอันเกิดจากความรู้สึกนึกคิด และความรู้สึกในการเห็นคุณค่า รู้สึกพอใจ ชอบ หรือไม่เห็นคุณค่า ไม่พอใจ ไม่ชอบต่อสิ่งเร้า เช่น คน วัตถุสิ่งของ เหตุการณ์ สถานที่ และความคิด เป็นต้น

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 243) ให้ความหมายว่า เจตคติ เป็นเรื่องของ ความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อฝังใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเกิดอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างควบคู่ไปกับการรับรู้ นั้น และมีผลต่อความคิดและปฏิกิริยาในใจ ส่งผลถึงพฤติกรรมภายนอกที่อาจสังเกตได้ และพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ โดยง่าย

จากการศึกษาความหมายของเจตคติ สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น ความเชื่อ และความรู้สึกของบุคคลที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ หรือความโน้มเอียงที่แสดงออกต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สถาบัน สถานการณ์ เรื่องราวต่าง ๆ ไปในทางใดทางหนึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้าน คือชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

ลักษณะและประเภทของเจตคติ

Sax (1980, p. 24 อ้างถึงใน จิราพร รัตนพงศ์, 2553, หน้า 14) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. มีทิศทาง เจตคติมีทิศทาง เพราะความรู้สึกของคนที่มีต่อเป้าเจตคติเป็นบวกและลบ

หรือชอบ ไม่ชอบ กรณีวัดเจตคตต่อเป้าเจตคตชนิดหนึ่งนักเรียนตอบว่าชอบ แปลว่า เป็นไปในทิศทางบวก

2. มีความเข้มข้น เจตคตเป็นความรู้สึกต่อเนื่องตั้งแต่บวกจนถึงลบ เนื่องจากเจตคตเป็นความรู้สึกต่อเนื่อง ถ้าเป็นทางบวกก็จะมีตั้งแต่บวกน้อย ๆ จนถึงบวกมาก ๆ ถ้าลบก็จะมีตั้งแต่ลบมาก ๆ จนถึงลบน้อย ๆ ความมากน้อยของความรู้สึกนั้นต่อความเข้มข้น

3. มีความแผ่ซ่าน เจตคตมีลักษณะแพร่กระจายหรือแผ่ซ่านจากกลุ่มหนึ่งไปสู่กลุ่มหนึ่งได้ เช่น กลุ่มเล็ก ๆ มีเจตคตไม่มีต่อรัฐบาล เจตคตไม่ดีในลักษณะนี้อาจแพร่กระจายไปสู่คนหมู่มากได้ ในที่สุดเจตคตที่ไม่ดีต่อรัฐบาลก็ลุกลามไปทั่วทั้งกลุ่มใหญ่ประชากร เกิดการต่อต้านรัฐบาลได้

4. มีความคงเส้นคงวา เจตคตเป็นความรู้สึกที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงง่าย ๆ เป็นความรู้สึกค่อนข้างคงที่ เจตคตของบุคคลในระยะสั้น ๆ จะเหมือนเดิม เจตคตจึงมีลักษณะฝังตรึงในแบบใดแบบหนึ่งนานพอสมควร

5. มีความพร้อมที่จะแสดงออกชัดเจน หมายถึง ระดับขั้นของความเต็มใจหรือความพร้อมในการแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของเจตคต ความจริงเป็นเรื่องของความตรงใจนั่นเองการที่คนจะมีลักษณะนี้ของเจตคตต้องเป็นคนที่มีมองเห็นความเด่น ความสำคัญและมีความรอบรู้อย่างมากต่อเป้าเจตคต ความประทับใจเด่นชัดนี้เมื่อเจตคตแสดงออกมาปราศจากการระล่อมกล่อมเกลามาตราของเจตคตที่วัดจากข้อความให้แสดงความรู้สึก เห็นด้วยไม่สามารถวัดความประทับใจได้ ดังนั้นความประทับใจนี้จะวัดได้จากการสัมภาษณ์หรือการสังเกตการณ์ที่มีโอกาสของการแสดงความคิดเห็นแบบดังกล่าวมาเท่านั้น

พัชรา ทิพยทัศน์ (2554) เจตคตมีคุณลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. เจตคตเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่าง ๆ รอบตัวบุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคต แม้ว่าจะมีประสบการณ์ที่เหมือนกันก็เป็นเจตคตที่แตกต่างกันได้ ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เป็นต้น

2. เจตคตเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมความพร้อม ภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่สังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนอง มีลักษณะที่ซับซ้อนของ บุคคลว่า ชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ เกี่ยวข้องกับอารมณ์

3. เจตคตมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมินคือลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็ถือเป็นทิศทางในทางที่ดี เรียกว่าเป็นทิศทางในทางบวก และถ้าประเมินออกมาในทางไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจ ก็มีทิศทางในทางลบ เจตคตทางลบ ไม่ได้หมายความว่าไม่ควรมีเจตคตนั้นเป็นเพียงความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

4. เจตคติมีความเข้ม คือมีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมากก็แสดงว่ามี ความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือเกลียดที่สุดก็แสดงว่ามีความเข้มสูงไปอีกทางหนึ่ง

5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่น และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใด ทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก

6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็นสภาวะทางจิตใจ ซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติเป็นพฤติกรรม ภายนอกแสดงออกเนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นยังมีสาเหตุอื่น ๆ ร่วมอยู่ด้วย

7. เจตคติต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองขึ้น ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายใน และพฤติกรรมภายนอกจะต้องตรงกัน เพราะก่อนแสดงออกนั้นก็จะต้องปรับปรุงให้เหมาะกับสภาพของสังคมแล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

เจตคติแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. เจตคติทั่วไป (General attitude) เป็นแนวคิดประจำตัวของบุคคล เช่น การมองโลกในแง่ดี การเคร่งในกฎระเบียบจารีตประเพณี เป็นต้น

2. เจตคติเฉพาะอย่าง (Specific attitude) เจตคติเฉพาะอย่างนี้จะแสดงออกในลักษณะชอบหรือไม่ชอบต่อวัตถุ สิ่งของ บุคคล สถานการณ์ และอื่น ๆ เป็นการจำเพาะเจาะจง

จากการศึกษาลักษณะและประเภทของเจตคตินั้น สรุปได้ว่า เจตคตินั้นสามารถปลูกฝังและเปลี่ยนแปลงได้ เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลที่เป็นแรงขับแรงจูงใจของบุคคลแสดงพฤติกรรมที่จะแสดงออกไปในทางต่อต้านและสนับสนุน ดังนั้นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดเจตคติทางบวกต่อการเรียนเป็นสิ่งทีครูผู้สอนไม่ควรมองข้ามและควรให้ความสำคัญควบคู่ไปกับวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพด้วย

องค์ประกอบของเจตคติ

พัชรา ทิพย์ทัศน์ (2554) โดยทั่วไป เจตคติ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความและรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้านั้น ๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดี

หรือเลวองค์ประกอบทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจมากประกอบ

ด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย เช่น เจตคติที่มีต่องานที่ทำ ส่วนเจตคติที่มีต่อแฟชั่นเสื้อผ้าจะมีองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์สูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้านทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ต้องประกอบด้วยทั้งสามองค์ประกอบเสมอ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป โดยปกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่แต่ก็ไม่เสมอไปทุกกรณี ในบางครั้งเรามีเจตคติอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่ก็มี

การเกิดและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 260-261) กล่าวว่า เจตคติเกิดจากการมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม หากประสบการณ์ที่เราได้รับเพิ่มเติม แตกต่างจากประสบการณ์เดิม เราก็อาจเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ การเปลี่ยนแปลงเจตคติมี 2 ทาง ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงในทางเดียวกัน (Congruent change) หมายถึง เจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกจะเพิ่มมากขึ้นในทางบวก แต่ถ้าเจตคติเป็นไปในทางลบก็เพิ่มมากขึ้นในทางลบ

2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง (Incongruent change) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกจะลดลงและไปเพิ่มทางลบ

หลักการของการเปลี่ยนแปลงเจตคติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันหรือการเปลี่ยนแปลงไปคนละทางนั้นมีหลักการว่า เจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่าเจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปคนละทาง เพราะการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันมีความคงที่มากกว่าการเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่อไปนี้

1. ความสุดขีด (Extremeness) เจตคติที่อยู่ปลายสุดเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่รุนแรงนัก เช่น ความรักที่สุด และความเกลียดที่สุดเปลี่ยนแปลงยากกว่าความรักและความเกลียดที่ไม่มากนัก

2. ความซับซ้อน (Multi complexity) เจตคติที่เกิดจากสาเหตุเดียวกันเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่าเกิดจากหลาย ๆ สาเหตุ

3. ความคงที่ (Consistency) เจตคติที่มีลักษณะคงที่มาก หมายถึง เจตคติที่เป็นความเชื่อฝังใจ เปลี่ยนแปลงยากกว่าเจตคติทั่วไป

4. ความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่อง (Interconnectedness) เจตคติที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะที่เป็นไปในทางเดียวกันเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่มีความสัมพันธ์ไปในทางตรงกันข้าม

5. ความแข็งแกร่งและจำนวนความต้องการ (Strong and number of wants served) หมายถึง เจตคติที่มีความจำเป็นและความต้องการในระดับสูง เปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่แข็งแกร่งและไม่อยู่ในความต้องการ

6. ความเกี่ยวเนื่องกับค่านิยม (Centrality of related values) เจตคติมีหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องเนื่องจากค่านิยมความเชื่อที่ค่านิยมนั้นค้ำประกัน และเจตคติสืบเนื่องมาจากค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก

เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลแต่ละคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วแสดงออกทางกิริยาท่าทาง เพื่อตอบสนองต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึก อาจเป็นเชิงบวกหรือเชิงลบก็ได้

การวัดเจตคติ

การวัดเจตคติถือว่าเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะเป็นการวัดสิ่งที่วัดไม่ได้ ดังนั้น นักวิชาการก็หาวิธีวัดขึ้นมาโดยการสร้างเครื่องมือวัด เรียกว่า สเกล (Scale) หมายความว่า เป็นวิธีที่สร้างเครื่องมือโดยใช้ประเด็นต่าง ๆ ของแต่ละเรื่องที่จะวัดมาชั่งน้ำหนัก และให้คะแนนมากน้อยต่างกันอย่างไร ซึ่งเมื่อสร้างวิธีวัดเสร็จก็ตรวจสอบความน่าเชื่อถือได้ (Validity) แล้วก็ใช้วัดเจตคตินั้น ๆ กับกลุ่มประชากรที่ต้องการจะศึกษา เจตคติในเรื่องนั้นจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับคะแนนที่ได้รับ และการวัดเจตคตินั้นก็มีแบบการวัดเจตคติมีอยู่หลายแบบหลายลักษณะ เช่น มาตรการวัดของลิเคิร์ต

มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert's summated rating scale) คือ การจัดให้มีข้อความที่แสดงเจตคติต่อที่หมายในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง แล้วให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น หรือตอบว่า เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย กับข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด คำตอบของแต่ละข้อความจะมีให้เลือกตอบ 5 ช่วง ตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย เล็ก ๆ หรือยังไม่ตัดสินใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก

เครื่องมือการวัดเจตคติ

1. การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองอย่างมีจุดมุ่งหมาย และจดบันทึกพฤติกรรมอย่างมีแบบแผน เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลที่เราสังเกต มีเจตคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยอย่างไร

2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีการที่ผู้ศึกษาจะต้องออกไปถามบุคคลนั้นด้วยตนเอง เป็นการพูดคุยกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย การวัดเจตคตินี้ต้องเตรียมข้อรายการที่จะถามไว้อย่างดีและตรงเป้าหมาย

3. การรายงานตนเอง (Self-report) เป็นวิธีการให้ผู้ถูกสอบวัดแสดงความรู้สึกตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส โดยมีสิ่งเร้าเป็นข้อคำถาม แบบทดสอบหรือมาตรวัดที่นิยมใช้กันมีแนวทางเทอร์สโตน (Thurstone) ลิเคิร์ต (Likert) ออสกู๊ด (Ossgood) และกัตแมน (Guttman)

3.1 เทคนิคจินตนาการ (Projective technique) เป็นการวัดเจตคติที่อาศัยสถานการณ์หลายอย่างเร้าผู้สอบ เช่น ประโยคไม่สมบูรณ์ภาพแปลก ๆ เรื่องราวแปลก ๆ ให้ผู้สอบจินตนาการออกมาแล้วตีความหมาย

3.2 การวัดทางสรีระภาพ (Physiological measurement) เป็นการวัดที่อาศัยเครื่องมือไฟฟ้าเพื่อวัดความรู้สึกของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น ติใจ เสียใจ เครื่องมือแบบนี้ยังไม่พัฒนาดีพอจึงไม่มีคนนิยมใช้

3.3 วิธีสังคมนิติ โดยการให้กลุ่มรายงานเกี่ยวกับเจตคติของเขาค่อย ๆ ในกลุ่มเดียวกัน ชนิดของมาตรวัดเจตคติและการสร้าง

เจตคติเป็นพฤติกรรมภายในที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งตัวเราเองเท่านั้นที่ทราบ การวัดเจตคติโดยตรงจึงทำไม่ได้ แต่การศึกษาเจตคตินั้นสามารถกระทำได้ เจตคติสามารถวัดได้ โดยการสร้างแบบวัดเจตคติเพื่อถามความรู้สึกต่อสิ่งเร้าในรูปของความชอบหรือไม่ชอบ แบบวัดเจตคติที่นิยมใช้มีอยู่ 3-4 วิธี คือ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 48)

1. วิธีลิเคิร์ตสเกล (Likert scale) เป็นวิธีการวัดเจตคติที่รู้จักกันแพร่หลายมากที่สุดวิธีหนึ่ง การวัดเจตคติของลิเคิร์ต เริ่มด้วยการรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่ต้องการจะศึกษาให้ความหมายสิ่งที่ต้องการจะวัดให้แน่นอน ชัดเจน และครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการวัดทั้งหมด และข้อความที่สร้างขึ้นต้องประกอบไปด้วยข้อความที่สนับสนุนและต่อต้านในเรื่องที่ต้องการจะวัด กล่าวคือ มีข้อความที่สร้างขึ้นต่อประกอบไปด้วยข้อความที่สนับสนุนและต่อต้านในเรื่องที่ต้องการจะวัด กล่าวคือ มีข้อความที่เป็นบวกและลบคลงกันไป และนำข้อความที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะทำการศึกษา โดยกำหนดคำตอบของแต่ละข้อความให้เลือกตอบคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การให้คะแนนนั้น จะขึ้นอยู่กับชนิดข้อความว่าเป็นข้อความที่สนับสนุนหรือเป็นบวก ถ้าคำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงไปจนถึงตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้านหรือเป็นลบ ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ ไปจนถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 1 คะแนน คะแนนของผู้สอบ

แต่ละคนในแบบวัดเจตคติ คือผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติ ซึ่งลิเคิ์ทถือว่ามีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดย่อมมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วย กับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นมาก และในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งใดนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็ มีน้อยและ โอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อ จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละคน

2. วิธีเทอร์สโตนสเกล (Thurstone scale) วิธีการวัดแบบเทอร์สโตนนี้เน้นปัญหาด้านการมีช่วงเท่ากัน มากกว่าการวัดแบบอื่น ซึ่งในทางปฏิบัติ หมายถึง วิธีการให้น้ำหนักหรือคะแนนแต่ละข้อความที่ประกอบขึ้นมาเป็นสเกล ข้อความแต่ละข้อความจะมีน้ำหนักในแต่ละช่วงเท่ากัน โดยเทอร์สโตนยึดหลักที่ว่า “คุณลักษณะใด ๆ ในความรู้สึกของคนเรานั้นจะมีตั้งแต่เห็นด้วยน้อยที่สุด ไปจนถึงเห็นด้วยมากที่สุด” โดยแบ่งช่วงความรู้สึกออกเป็น 11 ช่วงเท่า ๆ กัน ความคิดเห็นแต่ละข้อความจะมีน้ำหนักค่าเจตคติต่างกัน ไปอยู่ในช่วงไหนนั้นก็แล้วแต่ข้อความคิดเห็นนั้น

3. วิธีกัทแมน (Guttman scale) จากข้อบกพร่องเทอร์สโตนสเกลและลิเคิ์ทสเกล ในเรื่องเกี่ยวกับความหมายของคะแนนและความเป็นมิติเดียวกันตลอดจนความสามารถในการนำคะแนนมาสร้างเป็นสเกลใช้แก่ข้อบกพร่องที่กัทแมน ได้ให้ความสนใจและคิดหาวิธีสร้างสเกลที่มีคุณสมบัติเด่น

วิธีการหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic differential) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอด (Concepts) ของบุคคลแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ผู้ที่คิดวิธีนี้คือ ชาร์ล ออสกู๊ด (Charles E. Osgood) และผู้ร่วมงาน เป็นการศึกษาถึงความหมายของสิ่งต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มที่จะศึกษาโดยการให้ประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการวัด อาจจะ เป็นสถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ การประมาณค่านั้นใช้คำคุณศัพท์ ซึ่งตรงกันข้าม และมีลำดับของความมากน้อยจากด้านหนึ่ง ไปสู่อีกด้านหนึ่งรวมทั้งหมด 7 อันดับ (บางครั้งใช้ 5 หรือ 3 อันดับ) ในการที่จะให้ผู้ตอบประเมินค่ามาก หรือน้อยนี้ทำให้เชื่อได้ว่าแบบวัดนี้สามารถใช้วัดเจตคติของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ได้ และสามารถเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของกลุ่มต่าง ๆ ได้

เห็นได้ว่า การวัดเจตคตินั้นมีหลายวิธี และวิธีของลิเคิ์ทสเกล เป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้นำวิธีของลิเคิ์ทสเกล ชนิด 5 ระดับ เพื่อวัดระดับความรู้สึกต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำศัพท์อักษรจีน (พินอิน)

งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการพัฒนาการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ชาลินี สมานมะ (2551, หน้า 30) ได้ทำการพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงด้วยการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงช่วยสอน ทั้งนี้ ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่มีลักษณะเป็นตัวอักษร (ตัวอักษรภาษาอังกฤษ) กำกับตัวอักษรจีน ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านเทียบเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์จีนได้ ทำให้นักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานเกิดประสิทธิภาพด้านการอ่านออกเสียงหลังจากที่ฝึกประสมคำอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงนี้

YANG DAN (2553) วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.50/ 86.76 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

MENG QIU (2555, หน้า 108) วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนคาราสุมุทรา อำเภอสรรพยา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยปรากฏว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.28/ 88.47 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน 80/ 80 ที่ตั้งไว้

ปิยะพงษ์ วงศ์ขุมเงิน (2556, หน้า 44) วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบ 4 MAT นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 26 คน มีคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนเฉลี่ย สูงกว่าร้อยละ 70 จำนวน 23.50 คน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 16.12 คิดเป็นร้อยละ 90.38 ซึ่งนักเรียนกลุ่มเป้าหมายผ่านเกณฑ์มากกว่าร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้รูปแบบ 4 MAT อยู่ในระดับที่พึงพอใจมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากเนื้อหาวิชาการลงมากคือ เนื้อหาวิชาน่าสนใจชวนให้อ่านและเรียนรู้และในรูปแบบ 4 MAT ขั้นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับตนเองและสรุปองค์ความรู้จากที่ได้เรียนรู้

รุจิรา คำสุภา (2557, หน้า 75) วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบ SQ3R ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ศึกษาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบ SQ3R พบว่าจะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์ประเมิน (ร้อยละ 60) และพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบ SQ3R อยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Reutzel (1985) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ 5 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่งในโรงเรียนแห่งหนึ่งของรัฐเท็กซัส จำนวน 102 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งสอนโดยการใช้แผนภูมิความหมาย อีกกลุ่มสอนโดยการใช้วิธีที่เน้นอภิปรายและตอบคำถาม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียน โดยการทำแผนภูมิความหมาย มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยการใช้อภิปรายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Ahmed (2000) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบแผนการสะกดคำตามหน่วยเสียงและตามอักขรวิธีในชั้นประถมศึกษาของสหรัฐ โดยได้ออกแบบทดสอบการรู้จักการสะกดคำเบื้องต้นและนำไปทดสอบเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึง 5 โรงเรียนจำนวน 390 คน แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยคำที่ไม่มีความหมายพยางค์เดียวและสองพยางค์จำนวน 35 คำ และมุ่งเป้าไปที่แบบแผนการสะกดคำ 3 แบบแผน ถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียว ความรู้เรื่องกฎหมายทางอักขรวิธีอย่างเดียวและการรวมการถอดรหัสหน่วยเสียงกับความรู้เรื่องกฎหมายทางอักขรวิธีเข้าอยู่ในคำเดียวกัน ผลการศึกษาพบว่า มีแนวโน้มทางการพัฒนาที่ชัดเจนในแบบแผนการสะกดคำทั้งสามแบบแผนทั้ง 4 ระดับชั้นเรียน การปฏิบัติการสะกดคำในกลุ่มตัวอย่างอิสระสองกลุ่ม และผลปรากฏว่า แนวโน้มของพฤติกรรมเหมือนกันและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 4 ชั้นปีที่ 2 กับ 5 ระหว่างชั้นปีที่ 3 กับ 4 และระหว่างชั้นปีที่ 3 กับ 5 ภายในแต่ละชั้นมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในการปฏิบัติระหว่างแบบแผนการสะกดคำอย่างเดียวกับแบบแผนการสะกดคำตามอักขรวิธีอย่างเดียว จากแบบแผนการสะกดคำทั้ง 3 แบบแผนที่ประเมินแล้วนั้น คำที่ต้องการความรู้เรื่อง กฎของอักขรวิธียากที่สุด เนื่องจากการสะกดคำที่มีการเปลี่ยนแปลงทางหน่วยคำและทางหน่วยเสียงเป็นอยู่ด้วย ทำให้นักเรียนทั้ง 4 ระดับชั้น มีความผิดพลาดในการสะกดคำมากที่สุด

Forget (2006) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการสอนอ่านแบบเน้นเนื้อหาที่มีต่อทัศนคติ ความตระหนักทางอภิปัญญา และความสำเร็จในการอ่านของนักเรียนมัธยมในชนบทของโอไฮโอ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างปี ค.ศ. 2002 และ 2003 โดยนักเรียนทำแบบวัดทัศนคติและวัดความตระหนักทางอภิปัญญาในการใช้กลยุทธ์การอ่าน ผลการวิจัยพบว่า จากผลการรายงานของครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเน้นเนื้อหาสาระในการสอบ การพัฒนาการสอน ช่วยส่งเสริมทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านเพียงเล็กน้อย ในด้านกลยุทธ์ทางอภิปัญญา หรือคะแนนการอ่านก็เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ผู้วิจัยเสนอแนะว่าการสอนแบบเน้นเนื้อหาถ้าจะให้ได้ผล ครูต้องใช้กลยุทธ์ที่ถูกต้อง การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน ด้านการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จากโครงการ การวิจัยชั้นเรียน ครูต้องได้รับการฝึกฝนอย่างมีประสิทธิภาพและตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านเชิงเนื้อหาสาระระดับมัธยม

Schellings et al (2006) ทำการศึกษาเรื่อง “การรายงานความคิดของนักเรียนระดับ 3: รูปแบบของลักษณะการอ่านบทอ่าน” การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการวิเคราะห์รายงานความคิด (Protocol analysis system) ของผู้อ่านในระดับ 3 บนพื้นฐานของทฤษฎีการอ่านของ Ehri และ Perfetti กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งหมด 24 คน คัดเลือกนักเรียนระดับ 3 จำนวน 296 คน จาก 6 โรงเรียน (6 ห้องเรียน) ในแต่ละห้องจะคัดเลือกนักเรียนที่เก่ง 2 คน และนักเรียนที่อ่อน 2 คน การศึกษาโดยใช้วิธีคิดออกเสียงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความเข้าใจในการอ่าน (Reading comprehension) โดยวิธีนี้จะช่วยกระตุ้นการอ่าน (Reading motivation) ให้กับนักเรียน (Aarnoutse and Schellings, 2003) ในการทดลองจะมีการวัดความเข้าใจในการอ่าน 2 ครั้ง ได้แก่ การวัดครั้งที่ 1 นักเรียน grade 3 แต่ละคนจะได้รับแบบทดสอบคนละชุดที่มีความแตกต่างกัน ผลในการทดสอบครั้งแรก เพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าสู่การศึกษาโดยวิธีคิดออกเสียง โดยจะคัดเลือกนักเรียน 2 กลุ่ม และการวัดครั้งที่ 2 (2 เดือนถัดไป) นักเรียนทุกคนในทั้ง 2 กลุ่มจะได้รับ การทดสอบเพื่อวัดการอ่าน (Reading measures) การวัดครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 จะห่างกันประมาณ 2 เดือน ในการวิเคราะห์คะแนนในการคิดออกเสียง (Think-aloud task) จะสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของการวัดการอ่าน (Reading measures) การวิเคราะห์ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation method) และการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากร 2 กลุ่ม (t-test) จากการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มที่มีความเข้าใจในการอ่านดี (Good comprehenders) จะสามารถ รายงานเป็นคำพูดได้ดีและมากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีความเข้าใจในการอ่านต่ำ (Poor comprehenders)

Zhang and Wu (2009) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การใช้กลวิธีการอ่านและการตระหนักถึงกลวิธี อภิปัญญาของนักเรียนชาวจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ” โดยมีคำถามวิจัย คือ 1) นักเรียนใช้กลวิธีการอ่านบ่อยไหม 2) นักเรียนใช้กลวิธีการอ่านประเภทใดมากที่สุด 3) นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง กลาง ต่ำ ใช้กลวิธีการอ่านแตกต่างกันหรือไม่ ความถี่ในการใช้มีความแตกต่างกันหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 249 คนในจังหวัด Hainan ประเทศจีน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ปรับมาจาก Survey of reading strategies (SORS) กลวิธีที่ใช้ในการอ่านถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) Global reading strategies 2) Problem-solving strategies 3) Support reading strategies ผลการวิจัย พบว่า มีการใช้กลวิธีทั้ง 3 ประเภทอยู่ในระดับสูง และผลของการใช้กลวิธีการอ่านกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงใช้ Global reading strategies และ Problem-solving strategies สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การใช้แบบแบบฝึกทักษะการอ่านศัพท์อักษรภาษาจีน (พินอิน) ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาทุก ๆ ด้าน มีเจตคติที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน นักเรียนมีความตื่นตัวต่อการรับรู้ จึงถือว่ามีความสำคัญต่อการเรียนในทุกระดับชั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนโดยลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. รูปแบบการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชา ภาษาจีนใน
ชีวิตประจำวัน 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชา ภาษาจีนใน
ชีวิตประจำวัน 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
ได้มาจากวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive selection sampling method)

1 กลุ่ม จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผู้วิจัยทำการสำรวจความยากง่ายของการอ่านพยัญชนะ
และสระ โดยใช้แบบสำรวจความยากง่ายของการอ่านพยัญชนะ และสระ แล้วรับสมัครนักเรียนที่มี
ความสนใจต้องการฝึกทักษะการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) จำนวน 10 แบบฝึก

ได้แก่ เนื้อหาการฝึกอ่านสะกดคำ แบบทดสอบการฝึกอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลางก่อนเรียน และหลังเรียน

2. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) จำนวน 10 แผน

3. แบบทดสอบวัดการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลางรวมหลังเรียน จำนวน 5 ฉบับ

4. แบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เนื้อหาสาระกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะ หลักการ แนวคิด ที่เกี่ยวข้องสร้างแบบฝึกทักษะ

1.2 สำรวจและรวบรวมพยัญชนะ และสระ ที่ออกเสียงยาก

1.3 สร้างแบบฝึกทักษะการฝึกอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) โดยนำพยัญชนะ สระ ยากทั้ง 10 ตัว มาประกอบเป็นคำ สร้างเป็นแบบฝึกการอ่านสะกดคำ จำนวน 10 แบบฝึก ดังนี้

แบบฝึกทักษะที่ 1	สระ “ou ”
แบบฝึกทักษะที่ 2	สระ “ iong ”
แบบฝึกทักษะที่ 3	สระ “ uo ”
แบบฝึกทักษะที่ 4	สระ “ uan ”
แบบฝึกทักษะที่ 5	สระ “ uang ”
แบบฝึกทักษะที่ 6	สระ “ uai ”
แบบฝึกทักษะที่ 7	สระ “ ü ”
แบบฝึกทักษะที่ 8	สระ “ ün ”
แบบฝึกทักษะที่ 9	สระ “ üe ”
แบบฝึกทักษะที่ 10	สระ “ üan ”

1.4 คำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนสามารถจัดการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

- เอกสารที่ครูต้องเตรียมตามแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบ

สัทอักษรจีน (พินอิน)

- อุปกรณ์ที่ครูต้องเตรียมล่วงหน้า
- สิ่งที่ครูผู้สอนต้องศึกษารายละเอียดของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตาม

ระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

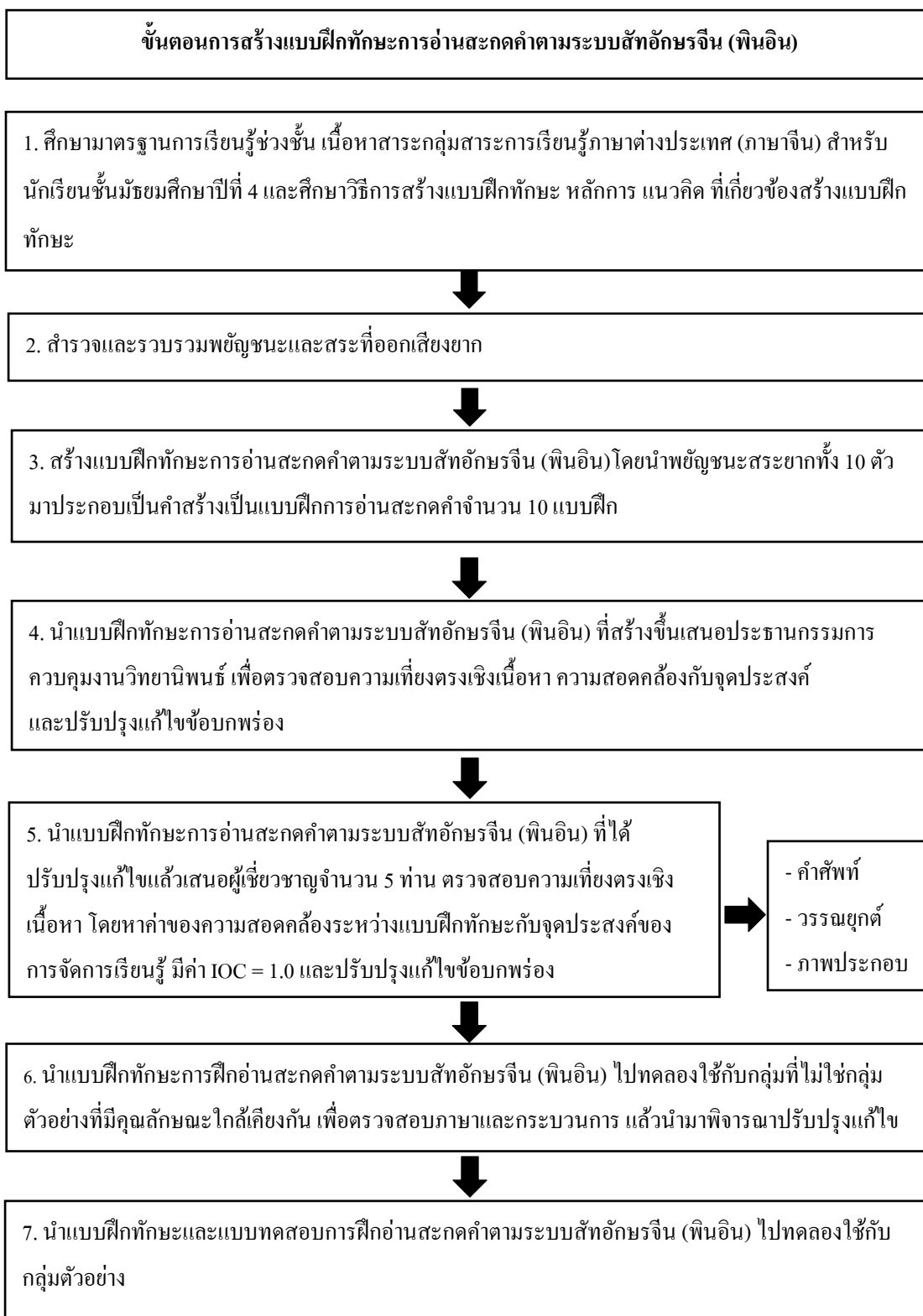
- บทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนมีอะไรบ้าง
- เฉลยใบงานของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

1.4 นำแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ที่สร้างขึ้น เสนอประธานกรรมการควบคุมงานวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา ความ สอดคล้องกับจุดประสงค์ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

1.5 นำแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ที่ได้ปรับปรุง แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าของความ สอดคล้องระหว่างแบบฝึกทักษะกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ มีค่า IOC = 1.0 และปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง

1.6 นำแบบฝึกทักษะการฝึกอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ไปทดลอง ใ้ใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อตรวจสอบภาษาและกระบวนการ แล้วนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

1.7 นำแบบฝึกทักษะการฝึกอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ไปทดลอง ใ้ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ดังขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียน โปธิสัมพันธ์พิทยาคาร

2.2 กำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

2.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 หน่วยรวม 10 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	สระ “ou ”
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	สระ “iong ”
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	สระ “uo ”
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	สระ “uan ”
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	สระ “uang ”
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	สระ “uai ”
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	สระ “ü ”
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	สระ “ün ”
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	สระ “üe ”
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	สระ “üan ”

ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนดังนี้

- 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Lead in)
- 2) ชี้นสอน (Presentation)

3) ขึ้นนำไปใช้ (Production)

4) ขึ้นสรุป (Wrap up)

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาการอ่านสะกดคำภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของแผน การจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบ ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 73) ได้ค่าความเหมาะสม เท่ากับ 4.57 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.63

5 คะแนน หมายถึงเหมาะสมมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึงเหมาะสมมาก

3 คะแนน หมายถึงเหมาะสมปานกลาง

2 คะแนน หมายถึงเหมาะสมน้อย

1 คะแนน หมายถึงเหมาะสมน้อยที่สุด

และทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) แล้วทำการเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	เหมาะสมอยู่ในระดับดีที่สุด
3.51-4.50	เหมาะสมอยู่ในระดับดี
2.51-3.50	เหมาะสมอยู่ในระดับพอใช้
1.51-2.50	เหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	เหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้แก้ไขและปรับปรุงแล้ว เสนอประธานผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบอีกครั้ง และนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียน โปธิสัมพันธ์พิทยาคาร

2. กำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 หน่วย ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
2. ชี้นำสอน
3. ชี้นำไปใช้
4. ชี้นำสรุป

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) และนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของแผนมีความเหมาะสมเท่ากับ 4.57 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 และนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้(Try-out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้แก้ไขและปรับปรุงแล้ว เสนอประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบอีกครั้ง และนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

3. การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ผู้วิจัยได้
ดำเนินการสร้าง ดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะนำไปใช้
สร้างแบบวัดทักษะการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง

3.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง จำนวน
5 ฉบับ ฉบับละ 10 ข้อ ข้อสอบเป็นแบบปรนัยอ่านออกเสียงถูกต้องได้ 1 คะแนน อ่านออกเสียงผิดได้
0 คะแนน เพื่อใช้ทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)
ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

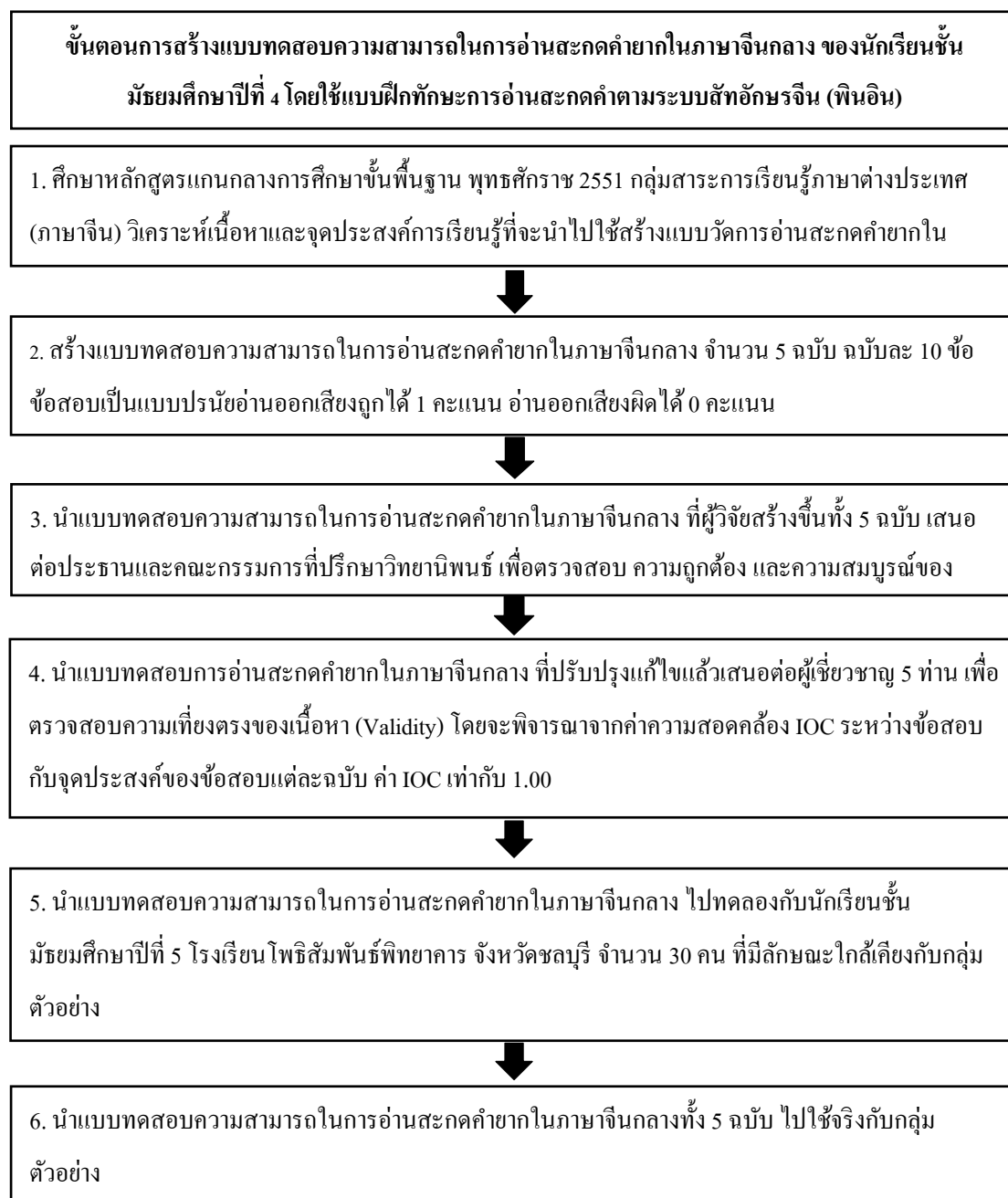
3.3 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นทั้ง 5 ฉบับ เสนอต่อประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ
ความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของเนื้อหา ปรับปรุงและแก้ไขตามที่คณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์แนะนำ

3.4 นำแบบทดสอบการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอ
ต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยจะพิจารณาจากค่า
ความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของข้อสอบแต่ละฉบับ มีเกณฑ์ในการกำหนด
คะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณา โดยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่า IOC เท่ากับ
1.00

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบฉบับนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบฉบับนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบฉบับนี้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.5 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ไปทดลอง
กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน
ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง และได้เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนา
ความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ได้ผลดังนี้ คำศัพท์และรูปภาพยังไม่ชัดเจน
ในบางรูป

3.6 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลางทั้ง 5 ฉบับ ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80 ปรากฏผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก (E_1)

แบบฝึกทักษะ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก (E_1)
1	30	20	510	85.00
2	30	20	508	84.67
3	30	20	504	84.00
4	30	20	506	84.33
5	30	20	507	84.50
6	30	20	505	84.17
7	30	20	512	85.33
8	30	20	503	83.83
9	30	20	504	84.00
10	30	20	513	85.50
เฉลี่ย				84.53

จากตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก (E_1) พบว่า ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์แต่ละแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) คิดเป็นร้อยละ 84.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ตามมาตรฐาน 80 ตัวแรก

ตารางที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง (E₂)

การทดสอบ	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้	ประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง (E ₂)
แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน สะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตาม ระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)	30	50	1255	83.67

จากตารางที่ 3 พบว่า ร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) หลังเรียนทั้ง 5 ฉบับ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 83.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ตามมาตรฐาน 80 ตัวหลัง

4. การสร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

แบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ซึ่งวัดได้จากแบบวัดเจตคติชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

4.2 สร้างข้อความที่แสดงลักษณะของเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ทั้งทางบวกและทางลบ โดยกำหนดน้ำหนักในการตอบตัวเลือกต่าง ๆ แต่ละข้อความตามเกณฑ์ดังนี้

- ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive statement) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative statement) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

ในการแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยจัดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 103)

ระดับคะแนนเฉลี่ย

4.51-5.00 หมายถึง เจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำอยู่ในระดับดีที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง เจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำอยู่ในระดับดี

2.51-3.50 หมายถึง เจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำอยู่ในระดับพอใช้

1.51-2.50 หมายถึง เจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง เจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 นำแบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความสมบูรณ์ของโครงสร้างคำถามและความเหมาะสมของการใช้ภาษา

4.4 นำแบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) จำนวน 15 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง ถ้ามีความสอดคล้อง

ให้คะแนน 0 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องหรือไม่

ให้คะแนน -1 หมายถึง ถ้าไม่มีความสอดคล้อง

จากนั้นนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่า IOC พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง .50-1.00 และแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.5 คัดเลือกข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach'alphacoefficient) (พวงมณี ทวีรัตน์, 2540, หน้า 125-126) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

4.6 นำแบบวัดเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการสร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน)

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

2. สร้างข้อความที่แสดงลักษณะของเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) ทั้งทางบวกและทางลบ โดยกำหนดน้ำหนักในการตอบตัวเลือกต่าง ๆ แต่ละข้อความตามเกณฑ์

3. นำแบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความสมบูรณ์ของโครงสร้างคำถามและความเหมาะสมของการใช้ภาษา

4. นำแบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) จำนวน 15 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง .50 – 1.00

5. คัดเลือกข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

6. นำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน)

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research design) จากกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม วัดผลก่อนและหลังทดลอง เป็นแบบแผนการวิจัยชนิด One group pretest-posttest design โดยใช้รูปแบบ ดังแผนภาพประกอบที่

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

ภาพที่ 6 รูปแบบการทดลองจากแผนภาพ

- T_1 คือ การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
 X คือ แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน(พินอิน)
 T_2 คือ การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแผนการเรียนรู้ที่ตรวจสอบคุณภาพแล้วไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มนักเรียนตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเองใช้เวลาทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง มีขั้นตอนดังนี้

1. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ และบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในระหว่าง

การจัดกิจกรรม

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 5 ฉบับ จำนวนฉบับละ 10 ข้อ โดยการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ทีละคน

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยตนเองตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 แผน ใช้เวลา 10 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง

4. บันทึกคะแนนผลการเรียนรู้จากกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนและศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนของแต่ละคนจากแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน)

5. ทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) ฉบับที่ 2 (Posttest) และแบบวัดเจตคติต่อภาษาจีน บันทึกผลการสอบของนักเรียนแต่ละคน ไว้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียนสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

6. นำคะแนนที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาและเนื้อหา โดยได้รับการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

2. หาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน)

3. วิเคราะห์แบบประเมินวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน(ฟินอิน)

การวิเคราะห์

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) ตามเกณฑ์ 80/ 80 (เปรี๊อง กุมุท, 2519, หน้า 129 อ้างถึงใน มนตรี แยมกสิกร, 2550, หน้า 2) โดยวิเคราะห์ตามสูตรการหาค่า E1/ E2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 113-117)

2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) และค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อนำมาประเมินผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับจากแบบทดสอบอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน(ฟินอิน) ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ โดยวิธีทางสถิติที่ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป t - test แบบ Dependent ค่าเฉลี่ยร้อยละ (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

4. วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบ
สัทอักษรจีน (พินอิน) โดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)
ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน
(พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตาม
ระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง และการแปลความหมายของการวิเคราะห์
ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

\bar{x}	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Sample size)
n	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
SD	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
df	แทน ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (t - test dependent sample)
E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการในแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ยากในภาษาจีนกลาง
E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ในแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำยาก ภาษาจีนกลาง
*p	แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การทดลองการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน

(พินอิน) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบ การอธิบายเป็นความเรียง รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียน และหลังเรียน

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	แบบทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	\bar{x}	SD	df	t	p
ก่อนเรียน	พยัญชนะยาก			127					
	สระยาก			98					
	คำเดี่ยว	30	300	96	18.77	4.13			
	คำประสม			127					
	วลี			115					
							29	-31.32*	.00
หลังเรียน	พยัญชนะยาก			281					
	สระยาก			230					
	คำเดี่ยว	30	300	238	41.83	2.66			
	คำประสม			262					
	วลี			244					

*p < .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.77 และหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 41.82 ได้แสดงว่า หลังจากที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ

ยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) แล้ว นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

ตารางที่ 5 แสดงผลเจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

ข้อ	ข้อความ	ระดับเจตคติ		
		\bar{x}	SD	ระดับ
1	แบบฝึกทักษะ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	4.03	0.67	ดี
2	แบบฝึกทักษะ เรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสม	4.23	0.43	ดี
3	เนื้อหาของแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับเวลา	4.10	0.61	ดี
4	การกำหนดเนื้อหาแต่ละชุดแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม	4.20	0.61	ดี
5	แบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย	4.00	0.79	ดี
6	แบบฝึกทักษะการอ่านทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง	4.10	0.71	ดี
7	ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากชุดแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีนไปใช้ในการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีนได้	4.27	0.58	ดี
8	นักเรียนมีความกล้าในการอ่านสัทอักษรจีนมากขึ้นหลังจากเรียนแบบฝึก	3.93	0.64	ดี
9	นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านสัทอักษรภาษาจีนได้มาก	4.03	0.72	ดี
10	วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่เข้าใจยาก	3.40	1.13	พอใช้
	รวม	4.03	0.74	ดี

จากตารางที่ 5 พบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ได้ค่าเฉลี่ยรวม 4.03 อยู่ในระดับดี และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74

ความคิดเห็นที่พบมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดใน 3 ลำดับ ได้แก่ ลำดับที่ 1 ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากชุดแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีนไปใช้ในการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีนได้ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ลำดับที่ 2 แบบฝึกทักษะ เรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสม คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และลำดับที่ 3 การกำหนดเนื้อหาแต่ละชุดแบบฝึกทักษะ มีความเหมาะสม คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

ความคิดเห็นที่พบมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ใน 3 ลำดับ ได้แก่ ลำดับที่ 1 วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่เข้าใจยาก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ลำดับที่ 2 นักเรียนมีความกล้าในการอ่านสัทอักษรจีนมากขึ้น หลังจากเรียนแบบฝึก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และลำดับที่ 3 แบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียน และหลังเรียน 2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชา ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียน โพธิสัมพันธ์พิทยาคาร อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ได้มาจากวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive selection sampling method) 1 กลุ่ม จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผู้วิจัยทำการสำรวจความยากง่ายของการอ่านพยัญชนะ และสระ โดยใช้แบบสำรวจความยากง่ายของการอ่านพยัญชนะ และสระ แล้วรับสมัครนักเรียนที่มีความสนใจต้องการฝึกทักษะการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านสัทอักษรภาษาจีน (พินอิน) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 แบบฝึก พร้อมแบบทดสอบการฝึกอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลางท้ายแบบฝึก ชุดที่ 1- ชุดที่ 10 มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์ $IOC = 1.0$

2. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาในการทดลอง 10 ชั่วโมง มีความเหมาะสมเท่ากับ 57.4 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

3. แบบทดสอบวัดการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลางรวมก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 5 ฉบับ ฉบับละ 10 ข้อ มีค่าความสอดคล้องของคำถามและจุดประสงค์ $IOC = 1.0$

4. แบบวัดเจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 อยู่ในระดับดี และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เจตคติที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) หลังจากที่ได้รับการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) อยู่ในระดับเจตคติระดับดี

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า

- 1.1 ผลจากการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) ส่งผลให้นักเรียนนั้นมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น โดยการสร้างแบบสำรวจความยากง่ายของการอ่านออกเสียงพยัญชนะ และสระที่ออกเสียงยาก 10 ลำดับ มาสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (ฟินอิน) จำนวน 10 แบบฝึก โดยเรียงลำดับ จากคะแนนที่อ่านสระยาก ลำดับที่ 10 ไปจนถึงลำดับที่ 1 อย่างเป็นระบบ มีรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจและมีการนำเสนอตามขั้นตอน ทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของนักเรียน สามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง จึงส่งผลให้ผู้เรียนก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ Seels and Glasgow (1990, p. 4) ที่กล่าวว่า ส่วนประกอบที่สำคัญของแบบฝึก ได้แก่ เนื้อหาต้องอิงจุดประสงค์รายวิชากับกลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎีและผลงานทางการวิจัยที่ได้มีผู้ทำไว้และวัดผลต้องอิงพฤติกรรมการเรียนรู้

1.2 รูปภาพประกอบในแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นต่างมีส่วนช่วยในการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้จดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้เพราะเสียงในภาษาจีนซ้ำกันกับคำ แต่คนละความหมายการใช้รูปภาพประกอบช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อมูลได้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ (สุรางค์ โคว์ตระกูล, 2559, หน้า 100) ได้กล่าวถึงกฎการเรียนรู้โดยการค้นพบของ บรุนเนอร์ (Bruner) เชื่อว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การค้นพบการแก้ปัญหา ข้อมูลข่าวสาร จากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม พัฒนาเกี่ยวกับความสามารถในการรับรู้และความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนการพัฒนาทางปัญญาของบรุนเนอร์ ได้แก่ เอนแอคทีฟ (Enactive mode) ไอคอนนิค (Iconic mode) และวิธีการใช้สัญลักษณ์ (Symbolic mode) ผู้เรียนสามารถสร้างจินตนาการหรือมโนภาพขึ้นใจได้ เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยการใช้ภาพแทนการสัมผัสจากของจริง เพื่อขยายการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้น

3. ผู้เรียนที่เรียนการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) มีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เพราะว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) เป็นแบบฝึกทักษะที่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ เน้นกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกในการเรียน อยากที่จะฝึกอ่านออกเสียงและเรียนรู้ภาษาจีน สร้างความกระตือรือร้นให้กับผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนภาษาจีน ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเต็มที่เต็มความสามารถ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การพิมพ์ข้อความในโทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือการพิมพ์ในคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความเพลิดเพลิน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ก่อให้เกิดความสนุกสนาน โดยมีผู้สอนคอยเป็นที่ปรึกษา ช่วยเหลือและให้กำลังใจ มีการเสริมแรงบวกโดยการกล่าวคำชมเชย ปรบมือ ให้รางวัล เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถออกมาได้อย่างเต็มที่ พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการแสดงออกของผู้เรียนที่มีเจตคติต่อการ ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) อยู่ในระดับดี การที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นตามข้อที่ 7. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากชุดแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีนไปใช้ในการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีนได้ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ลำดับที่ 2 ข้อที่ 2. แบบฝึกทักษะเรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสม ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และลำดับที่ 3 ข้อที่ 4. การกำหนด

เนื้อหาแต่ละชุดแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของเทอร์สโตน (Thurstone, 1967, p. 49 อ้างถึงใน บุญรักษา ประเสริฐ, 2552, หน้า 12) เจตคติเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาชนิดหนึ่งที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงทางจิตภายใน แสดงออกให้เห็นโดยพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นความชอบ ไม่ชอบ ความคิดเห็น ความรู้สึก และความเชื่อมั่นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จึงทำให้ผู้เรียนมีเจตคติอยู่ในระดับดี

ดังนั้นจึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) เป็นวิธีการเรียนการสอนวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีในการพัฒนาตนเองให้มีทักษะในด้านการอ่านและพยายามเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ โดยการอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง ตามหลักการออกเสียง และฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการศึกษาภาษาจีน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประโยชน์และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นก่อนนำแบบฝึกทักษะไปใช้ ผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม โดยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และควรตรวจสอบความเรียบร้อยของสื่อการจัดการเรียนรู้ก่อนทำกิจกรรมทุกครั้ง เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 ระหว่างการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรจับบันทึกปัญหาที่เกิดขึ้นในการฝึกการอ่านสะกดคำของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า หากได้รับการฝึกฝนแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) จะช่วยให้ผู้เรียน นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ได้แก่ การร้องเพลงจีน ละคร ภาพยนตร์จีน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาเจตคติครั้งนี้ พบว่ามีข้อคำถามส่วนใหญ่เป็นคำถามเชิงบวกซึ่งมากกว่าเชิงลบ และผู้เรียนอาจจะไม่ตั้งใจตอบข้อคำถาม ดังนั้น หากทำวิจัยในครั้งต่อไป ควรศึกษาการสร้างข้อคำถามด้านนี้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ และต้องแปลความหมายการให้คะแนนให้ถูกต้องด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลทางเจตคติที่ถูกต้อง และสอดคล้องกับจุดประสงค์

2.2 จากการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ประกอบการจัดการเรียนรู้ นั้น พบว่า ผู้เรียนอ่านออกเสียงสะกดคำไม่ถูกต้องเป็นบางครั้ง ผู้สอนควรจัดทำไฟล์เสียงประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนนอกเวลา ได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

2.3 แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ควรพัฒนาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ Power Point, CAI หรือจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ไปใช้ในการฝึกเล่านิทาน การอ่านข่าว และร้องเพลง

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- กนกกาญจน์ ศรีตะวัน. (2554). *ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- กัญญา ยี่ดวง. (2550). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับคาบเส้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กฤษฎา กุหาเรืองรอง. (2553). *การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และเจตคติต่อวิชาการงานอาชีพ และเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน และ แบบวัฏจักรการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการเรียนรู้, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- เกษญา ไชยวงษ์จันทร์. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในอาชีพ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2552). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แผนผังความคิด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. ขอนแก่น: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 2.
- จันทร์จิรา ชัยภมรฤทธิ. (2555). *ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง สัทอักษรภาษาจีนกลาง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- จิตรา สมพล. (2457). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- ชาลินี สมานมะ. (2551). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่องสัทอักษรจีน (pinyin) วิชาภาษาจีน
ชั้น ม.4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า นนทบุรี. วิจัยในชั้นเรียน นนทบุรี: โรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า นนทบุรี.
- ชม ภูมิภาค. (2551). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.
- ดวงใจ ตั้งสง่า. (2555 - 2556). ชวนลูกเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตอน โฟนิคส์คืออะไร ทำไมต้องเรียน.
เข้าถึงได้จาก <http://taamkru.com/th/โฟนิคส์คืออะไร-ทำไมต้องเรียน/>, 2555-2556.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและ
การจัดทำ ผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 และบุคลากรทางการศึกษา (ครูชำนาญการ
เชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- ธนัญญา พรหมกอง. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.
- นวพล ทรงวิชา. (2559). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้แผนที่
ความคิดสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นิตยภัทร์ ธาราสุข. (2557). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธี
สตาร์ท (START) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนวัดไทร (ลินศึกษาลัย). วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นุชลี อุปกัย. (2555). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะพงษ์ วงศ์ขุมเงิน. (2556). การพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาจีน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบ 4MAT. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประคองแก้ว ภูวงษ์. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์ด้านการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผัง
ความคิดกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิ๊กซอ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ประภาพร ถิ่นอ่อนง. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยก ตัวประกอบ ของพหุนามดีกรีสอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย, สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปาริชาติ สุพรรณกลาง. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การอินทิเกรตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกเรียนเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่มย่อย. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปราณี จินฉุทธิ. (2552). ผลการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเคหะประชาสามัคคี จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรีชญา วันแวน. (2551). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญแบบคิด วิเคราะห์จากบทความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). จิตวิทยาการศึกษา (*Education psychology*). กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ.
- เพชรวิ ลิ่งวี. (2551). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนไก่อี้อยู่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- พัชรา ทิพยทัศน์. (2554). ชุดเรียนเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง. เข้าถึงได้จาก http://www.br.ac.th/E-learning/lesson4_2.html.
- บุญธรรม งามคณะ. (2555). การพัฒนาการอ่านสรุปความโดยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์นันทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- บุญรักษา ประเสริฐ. (2552). เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับนันทนาการของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- มูทิตา แก้วคำแสน. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลองวิทยา จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนตรี แย้มกสิกร. (2550). เกณฑ์ประสิทธิภาพในงานวิจัยและพัฒนาสื่อการสอน: ความแตกต่าง 90/ 90 Standard และ E1/ E2. วารสารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, 19(1), 2.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์.
- ราตรี นางาม. (2551). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- รุจิรา คำสุภา. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แบบ SQ3R. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- ลลนา ปฐมชัยวัฒน์. (2550). การพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สายฝน วรรณสินธพ. (2554). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลาง ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาจีนและนักศึกษาคณะแพทยแผนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 14(28), 97-108.
- ลิตพิงศ์ สิริวราพงศ์. (2550). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไผ่โทน (นวลราษฎร์วิทยา) อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2559). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *การพัฒนาผลงานทางวิชาการ ผู้การเลื่อนวิทยฐานะ*. กรุงเทพฯ: อี เค บุคส์.
- เสริญ วิลาวรรณ. (2544). *พัฒนาทักษะภาษา เล่ม 3*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2555). *รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สมพร ตอยยิปิ. (2554). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์เทเรซา หนองจอก กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ศรีนคร ทุมโยมา. (2553). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแบบปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ศศิพิมพ์ ศรีกิจ. (2551). *การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะจากการเขียนแบบควบคุมไปสู่การเขียนแบบอิสระ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- อัมพร สุขเกษม. (2550). *ภาษาไทยเพื่ออาชีพ 1. นนทบุรี: ศูนย์หนังสือเมืองไทย.*
- อัมพา ปัญญาคำ. (2550). *การสร้างแบบฝึกทักษะการคูณ โดยการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- อรุณ พงษ์ไพบูลย์. (2550). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.*
- อุษณีย์ เสือจันทร์. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง วิธีเรียงสับเปลี่ยนและวิธีจัดหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2556). *จิตวิทยาทั่วไป (General psychology)*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

- เดือนใจ ตรีเนตร. (2544). ผลการใช้แบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่อง พื้นที่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Ahmed, M. M. M., Siham, A. K., & Barri, M. E. S. (2000). *Macromineral profile in the plasma of Nubian goats as affected by physiological state*. *Small Ruminant Research*, 38, 249-254.
- Forget. (2006). *English as a second language from theory to practice*. New York: A Simond and Schuster.
- Good, C. V. (1945). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Likert, Rensis. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale*. Reading in Attitude Theory and Measurement. p.90-95. Fishbein, Martin, Ed. New York: Wiley & Son.
- Meng, Q. (2555). การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มเรียนภาษาจีนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Reutzel, D. R. (1985). Story maps improve comprehension. *The Reading Teacher*, 38, 401-404.
- Schellings, G., Aarnoutse, C., & Leeuwe, V. J. (2006). *Third-grader's think-aloud protocols: Types of reading activities in reading an expository text*. *Learning and Instruction* 16: 549-568.
- Seel, Barbara, & Glasgow, Zita. (1990). *Exercise in Instructional Design*. Ohio: Merrill Publishing Company.
- Thurstone, L. (1982). *Attitude can be measured*. New York: Open University Press.
- Webster. (1965). *Webster's new Dictionary of the American Language*. New York: Compact School, The World Publishing.
- Yang, D. (2553). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา
- Zhang, W., Zhu, S., Li, Y., & Wang, F. (2008). *Photocatalytic Zn-doped TiO₂ films prepared by DC reactive magnetron sputtering*. *Vacuum*, p. 328-335.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. รายนามผู้เชี่ยวชาญ
2. สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
3. สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย
4. สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ศรีญาณลักษณ์	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก
สาขาภาษาจีน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร	อาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ดร.อุดม รัตนอัมพร โสภณ	อาจารย์โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”
มหาวิทยาลัยบูรพา
4. ดร.สมศิริ สิงห์ลพ	อาจารย์โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”
มหาวิทยาลัยบูรพา
5. นายชนันท์ธร อิ่มใจ	ตำแหน่ง ครู ค.ศ.2
สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 18 โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์
พิทยาคาร

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โทร. ๒๐๖๕
 ที่ ศธ ๖๒๑๘/๑๐๗/๕๕ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ด้วย นางสาวอรทัย ธรรมนาม นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)” ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุธธามา โชติประดิษฐ์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผศ.ดร.กนกพร ศรีญาณลักษณ์ มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ให้เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยให้กับนิสิต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัด เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ์ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โทร. ๒๐๖๕
 ที่ ศธ ๖๒๑๘/๑ คม/๑๘๕ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑
 เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร. พงศ์เทพ จิระโร

ด้วย นางสาวอรทัย ธรรมนาม นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)” ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุทธภา โชติประดิษฐ์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณี คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงขออนุมัติคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยให้กับนิสิต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ์ ศิริสวัสดิ์)
 รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โทร. ๒๐๖๕
 ที่ ศธ ๖๒๑๘/๑๐๗/ร๕ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”

ด้วย นางสาวอรทัย ธรรมนาม นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)” ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุทธภา โขติประดิษฐ์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณี คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในสังกัดของท่านมีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ให้เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๒ คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. ดร.อุดม รัตนอัมพรโสภณ
๒. ดร.สมศิริ สิงห์หลพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัด เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

/s/ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)
 รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๒๑๘/๐๔๑๘

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๐ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอรทัย ธรรมนาม นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนา
การอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ
ตามระบบสี่ทอักษจีน (พินอิน)” ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุทธาภา โชติประดิษฐ์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการ
ควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่า นายอนันท์ธร อิ่มใจ ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัด
ของท่าน เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์
ให้เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยให้กับนิสิต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่าน ให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยและ
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เชษฐี ศิริสวัสดิ์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๔-๑๐๔๓

ผู้วิจัยโทร ๐๙-๕๒๒๔-๔๔๙๒

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๒๑๘/๐๓๕๕๕

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอรทัย ธรรมนาม นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)” ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุทธภา โขติประดิษฐ์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตได้เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ โครงการวิจัยดังกล่าวได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เชษฐ ศิริสวัสดิ์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๑๐๔๓

ผู้วิจัยโทร ๐๙-๕๒๒๔-๔๙๙๒

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๒๑๘/๐๖๖๔

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอรทัย ธรรมนาม นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสี่ทอักษวจีน (พินอิน)” ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุทธาภา โชติประดิษฐ์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณี คณะศึกษาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์ให้นิติสได้เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม - ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ โครงการวิจัยดังกล่าวได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เชษฐ ศิริสวัสดิ์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๑-๒๐๖๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๑๐๕๓

ผู้วิจัยโทร ๐๕-๕๒๒๔-๔๔๕๒

ภาคผนวก ข

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
2. ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการอ่านจะกตคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)
3. แบบทดสอบการอ่านสะกตตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียน และหลังเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ชื่อ - นามสกุล นางสาวอรัญญา ธรรมนาม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

รายวิชา ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง สระ ou

เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

2. ผลการเรียนรู้

1. ระบุสัทอักษรตามระบบพินอินอ่านออกเสียง และประสมเสียงคำง่ายๆ ตามหลักการออกเสียง
2. เข้าใจกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยออกเสียง สระ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ได้อย่างถูกต้อง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของคำยากที่ครูกำหนดให้ได้
2. อ่านคำยากที่กำหนดให้อย่างน้อย 15 คำ จาก 20 คำ ได้
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

4. สาระสำคัญ

สระ ou เป็นสระผสมของสัทอักษรภาษาจีน ซึ่งออกเสียง o (โอ) และ u (อู) ไปพร้อม ๆ กัน จะทำให้เกิดเสียงใหม่ เทียบกับเสียงในภาษาไทยได้แก่เสียง ou (โอว)

5. ตารางการเรียนรู้

สระ ou เป็นสระผสมของสัทอักษรภาษาจีน นำพยัญชนะและสระมาผสมกัน โดยนำวรรณยุกต์ (¯ เสียงสามัญ, ´ เสียงเอก, ˇ เสียงจัตวา, ` เสียงโท) วางบนสระ o และออกเสียงตามเสียงวรรณยุกต์นั้นๆ

1. แบบฝึกการอ่านสะกดคำเรื่องที่ 1 สระ ou

zhōu	chōu	shōu	yōu
zhóu	chóu	shóu	yóu
zǒu	zhǒu	shǒu	yǒu
zhòu	chòu	shòu	yòu
yuánzhōu	yóuxiāng	shuǐshōu	
shǒuji	chēzhōu	hànchòu	
yóuxìng	zhǔshóu	shòuyùn	
yǔzhòu	sīchóu	yóuyú	

วลีสั้นๆ ที่ควรรู้จัก

shǒu piào chù zài nǎlǐ?	ที่จำหน่ายตั๋วอยู่ที่ไหน
méi yǒu rén zhī dào.	ไม่มีใครรู้/ไม่มีใครรู้
wǒ méiyǒu tóu xù.	ฉันไม่มีไอเดีย
yǒu nǐ jué ding.	แล้วแต่คุณตัดสินใจ
mǎn zǒu	เดินเร็วๆ นะคะ ขอให้เดินทางปลอดภัย

2. ภาพคำศัพท์

shǒu ได้รับ 	zhǒu โต๊ะ
zhóu แกน/เพลา 	yóu น้ำมัน
zǒu เดิน 	chǒu มอง
chòu เหม็น 	shòu สอน

yuánzhōu เส้นรอบวง 	shuǐshōu ภาษี
chēzhōu รถบรรทุก 	yóuxiāng ตู้ไปรษณีย์
yóuxìng โชคดี 	shǒuji โทรศัพท์มือถือ
hànchòu หมั่น 	shòuyùn ตั้งครรภ์
sīchóu ผ้าไหม 	yóuyú ปลาหมึก

3. เกมไวกว่าอ่านได้เอาไปเลย วิ่งเล่น แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาครั้งละ 1 คน แข่งกันอ่านคำศัพท์จากบัตรคำศัพท์ที่ครูได้สอนไว้แล้ว กลุ่มใดตอบได้ครบ 5 คะแนนก่อน กลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ

4. แบบทดสอบฝึกอ่านทำยบทเรียน

แบบทดสอบฝึกอ่านสระ ou

ข้อ	คำศัพท์	อ่านได้	อ่านไม่ได้
		1	0
1.	yǒu		
2.	chòu		
3.	chǒu		
4.	yòu		
5.	shòu		
6.	zhòu		
7.	shǒu		
8.	yǒu		
9.	zhòu		
10.	shǒu		
11.	chēzhòu		
12.	hànchòu		
13.	shǒuji		
14.	shòuyùn		
15.	zhǔshòu		
16.	yuánzhòu		
17.	yǔzhòu		
18.	shuìshòu		
19.	yóuxìng		
20.	sīchóu		
คะแนนรวม			

สมรรถนะที่สำคัญ

- ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด
 ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย
 ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน
 รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการ สอน	วิธีการดำเนินการสอน	สื่อการ สอน	เวลา (นาที)
1. ขั้นนำเข้าสู่ บทเรียน	<p>1.1 ครูนำภาพปริศนา ได้แก่ ภาพครอบครัว มาให้นักเรียนทายโดยถามนักเรียนว่าภาพนี้ ภาษาจีนพูดว่าอย่างไร นักเรียนในห้องช่วยกันตอบ</p> <p>1.2 ครูทบทวนพยัญชนะ สระ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจพินอินของนักเรียนแล้ว โยงไปสู่เรื่องที่ครูจะสอน</p>	-	10
2. ขั้นสอน	<p>2.1 ครูออกเสียงสระ O (โอ) และสระ U (อู) ทีละตัว จากนั้นครูถามนักเรียน</p> <p>1) เสียงที่นักเรียนได้ยินเป็นเสียงสระตัวใด</p> <p>2) ถ้านำสระ O (โอ) และสระ U (อู) มาผสมกันจะเกิดเสียงอย่างไร</p> <p>2.2 ครูอธิบายการอ่านสระ OU (โอว) โดยใช้บัตรคำ สระ OU (โอว) โดยนำพยัญชนะ ได้แก่ Z(จื่อ), C(ชือ), S(ซือ), zh(จื่อ), ch(ชือ), sh(ชือ) ให้นักเรียนคาดเดาเสียงของคำ ครูถามนักเรียนว่า</p> <p>1) พยัญชนะ Z (จื่อ) เมื่อผสมกับสระ OU (โอว) อ่านออกเสียงว่าอย่างไร</p> <p>2) ถ้านำวรรณยุกต์เสียงที่ 1 (ˉ) / เสียงที่ 2 (ˊ) / เสียงที่ 3 (ˋ) / เสียงที่ 4 (ˋˊ) ไว้บนคำดังกล่าว จะอ่านว่าอย่างไร</p>	- บัตรสระ OU - แบบฝึก ทักษะที่ 1 เรื่อง สระ OU	20

ขั้นตอนการ สอน	วิธีการดำเนินการสอน	สื่อการ สอน	เวลา (นาที)
	<p>2.3 ครูแจกแบบฝึกทักษะที่ 1 เรื่อง สระ OU (โอว) อ่านชื่อแบบฝึกทักษะ ชื่อบทเรียน และชื่อเรื่อง</p> <p>2.4 ครูยกตัวอย่างคำยากลงในแบบฝึกทักษะมีพินอิน คำแปล และรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน ได้แก่ คำเดี่ยว คำประสม และวลี จากนั้นครูอ่านก่อน แล้วให้นักเรียนอ่านตาม</p> <p>2.5 ครูให้นักเรียนอ่านคนละ 2 คำ สังเกตการอ่านของนักเรียน เมื่ออ่านออกเสียงผิดหรือไม่ชัดเจน ครูแก้ไขให้นักเรียน แล้วให้นักเรียนอ่านอีก 1 ครั้ง</p>		
3. ชื่อนำไปใช้	<p>3.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน โดยให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่มตนเองเป็นภาษาจีน ครูอธิบายกติกาการเล่นเกม “ไวกว่าอ่านได้เอาไปเลย”</p> <p>3.2 ครูทดสอบการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง จำนวน 20 คำ ครูแสดงบัตรคำศัพท์ นักเรียนอ่านได้ถูกต้องและชัดเจนได้รับ 1 คะแนน</p>	- บัตรคำศัพท์ -แบบทดสอบฝึกอ่านสระ OU	25
4. ขั้นสรุป	3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน โดยครูทบทวนคำศัพท์ที่เรียนในครั้งนี้นักเรียนอ่านพร้อมกัน		5

7. สื่อ/วัสดุอุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

- บัตรพยัญชนะ
- บัตรสระ ou
- แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำเรื่องสระ ou

8. การวัดและประเมินผล (ด้านความรู้ ด้านกระบวนการ ด้านคุณลักษณะ)

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (K)			
บอกความหมายของคำยาก	- การถามตอบในห้องเรียน	- ข้อคำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60
ด้านทักษะ/ กระบวนการ (P)			
อ่านคำยากที่กำหนดให้	- อ่านคำยาก 20 คำ	- แบบทดสอบสระ ou	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60
ด้านคุณลักษณะ (A)			
นักเรียนมีความกระตือรือร้นมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- แบบสังเกตพฤติกรรม	ได้รับคะแนนในระดับพอใช้ขึ้นไป

9. สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

9.1 แบบฝึกทักษะเรื่องที่ 1 สระ ou

9.2 บัตรคำศัพท์

9.3 แหล่งเรียนรู้

- Internet

- ห้องสมุด

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อสรุปหลังการสอน

.....
.....
.....

ปัญหาที่พบ

.....
.....
.....

แนวทางแก้ปัญหา

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวอรทัย ธรรมนาม)

ครูผู้สอน

วันที่.....

Chinese Pinyin Reading

汉语拼音

จัดทำโดย

นางสาวอรทัย ธรรมนาม

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) พัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ซึ่งแบ่งเป็น 10 แบบฝึก ดังนี้

แบบฝึกทักษะที่ 1	สระ “ou ”
แบบฝึกทักษะที่ 2	สระ “iong ”
แบบฝึกทักษะที่ 3	สระ “uo ”
แบบฝึกทักษะที่ 3	สระ “uan ”
แบบฝึกทักษะที่ 5	สระ “uang ”
แบบฝึกทักษะที่ 6	สระ “uai ”
แบบฝึกทักษะที่ 7	สระ “ü ”
แบบฝึกทักษะที่ 8	สระ “ün ”
แบบฝึกทักษะที่ 9	สระ “üe ”
แบบฝึกทักษะที่ 10	สระ “üan ”

เพื่อให้การฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนควรศึกษาคำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ให้เข้าใจ และผู้เรียนควรปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้อง ทำแบบฝึกทักษะแต่ละแบบฝึกให้ครบ และทำอย่างตั้งใจ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ให้สูงขึ้นต่อไป

อรทัย ธรรมนาม

สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจง	1
แบบทดสอบก่อนเรียน	2
แบบฝึกทักษะที่ 1 สระ “ou ”	3
แบบฝึกทักษะที่ 2 สระ “iong ”	9
แบบฝึกทักษะที่ 3 สระ “uo ”	15
แบบฝึกทักษะที่ 3 สระ “uan ”	21
แบบฝึกทักษะที่ 5 สระ “uang ”	27
แบบฝึกทักษะที่ 6 สระ “uai ”	33
แบบฝึกทักษะที่ 7 สระ “ü ”	39
แบบฝึกทักษะที่ 8 สระ “ün ”	35
แบบฝึกทักษะที่ 9 สระ “üe ”	51
แบบฝึกทักษะที่ 10 สระ “üan ”	57
แบบทดสอบหลังเรียน	58
ภาคผนวก	59
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 1 สระ “ou ”	60
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 2 สระ “iong ”	61
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 3 สระ “uo ”	62
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 3 สระ “uan ”	63
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 5 สระ “uang ”	63
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 6 สระ “uai ”	65
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 7 สระ “ü ”	66
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 8 สระ “ün ”	67
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 9 สระ “üe ”	68
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 10 สระ “üan ”	69
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	70

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) มีทั้งหมด 10 แบบฝึก ดังนี้

แบบฝึกทักษะที่ 1	สระ “ou”
แบบฝึกทักษะที่ 2	สระ “iong”
แบบฝึกทักษะที่ 3	สระ “uo”
แบบฝึกทักษะที่ 3	สระ “uan”
แบบฝึกทักษะที่ 5	สระ “uang”
แบบฝึกทักษะที่ 6	สระ “uai”
แบบฝึกทักษะที่ 7	สระ “ü”
แบบฝึกทักษะที่ 8	สระ “ün”
แบบฝึกทักษะที่ 9	สระ “üe”
แบบฝึกทักษะที่ 10	สระ “üan”

แบบฝึกนี้เป็นแบบฝึกทักษะที่ 1 สระ “ou” เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) และนำไปใช้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์ของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

ผู้เรียนสามารถอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ได้ถูกต้อง

ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

1. ใบความรู้
2. แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 คำ

ขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

ให้นักเรียนทำตามคำชี้แจงแต่ละขั้นตอน โดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาใบความรู้
2. ฝึกทักษะตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ความเข้าใจ
3. บันทึกสรุปผลการทักษะ

3. ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ตรวจสอบคำตอบที่เฉลยไว้ท้ายเล่ม

Chinese Pinyin Reading

汉语拼音

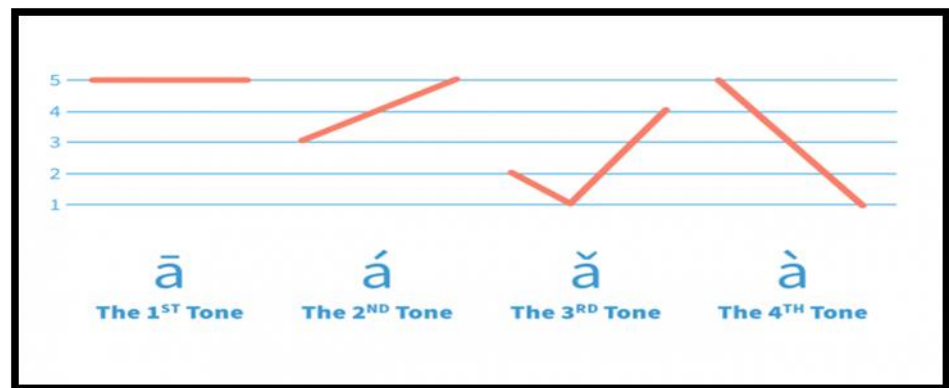
第一课

ou

韵母 ㅜ

ou

声调 วรรณยุกต์

Pīnyīn rèndú

ou

<p>shōu</p> <p>收到!</p> <p>ได้รับ</p> 	<p>zhōu</p> <p>โจ๊ก</p>
<p>zhóu</p> <p>แกน/เพลลา</p> 	<p>yóu</p> <p>น้ำมัน</p>
<p>zǒu</p> <p>เดิน</p> 	<p>chǒu</p> <p>มอง</p>
<p>chòu</p> <p>เหม็น</p> 	<p>shòu</p> <p>พอม</p>

<p>yuánzhōu เส้นรอบวง</p> 	<p>shuìshōu ภาษี</p>
<p>chēzhóu </p> 	<p>yóuxiāng ตู้ไปรษณีย์</p>
<p>yǒuxìng โชคดี</p> 	<p>shǒujī โทรศัพท์มือถือ</p>
<p>hànchòu همین</p> 	<p>shòuyùn n</p>
<p>sīchóu ผ้าไหม</p> 	<p>yóuyú ปลาหมึก</p>

ฝึกอ่านคำเดี่ยวและคำประสม

zhōu	chōu	shōu	yōu
------	------	------	-----

zhóu	chóu	shóu	yóu
------	------	------	-----

zǒu	zhǒu	shǒu	yǒu
-----	------	------	-----

zhòu	chòu	shòu	yòu
------	------	------	-----

yuánzhōu	yóuxiāng	shuìshōu
----------	----------	----------

shǒujī	chēzhóu	hànchòu
--------	---------	---------

yǒuxìng	zhǔshóu	shòuyùn
---------	---------	---------

yǔzhòu	sīchóu	yóuyú
--------	--------	-------

วลีที่ควรรู้จัก

shōu piào chù zài nǎlǐ?

ที่จำหน่ายตั๋วอยู่ที่ไหน

méi yǒu rén zhī dào.

ไม่มีคนรู้/ไม่มีใครรู้

wǒ méiyǒu tóu xù.

ฉันไม่มีไอเดีย

yǒu nǐ jué ding.

แล้วแต่คุณตัดสินใจ

màn zǒu.

เดินดี ๆ นะคะ ขอให้เดินทางปลอดภัย

แบบทดสอบฝึกอ่านสระ ou

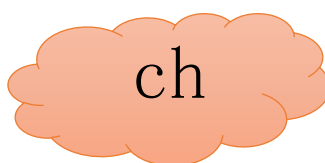
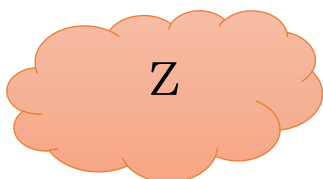
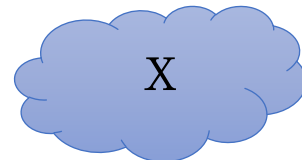
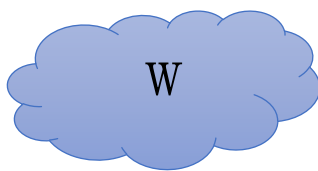
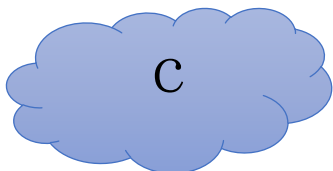
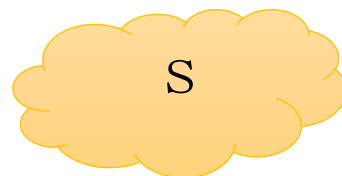
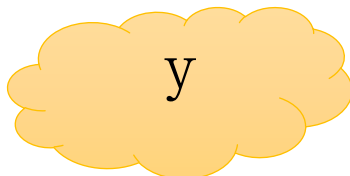
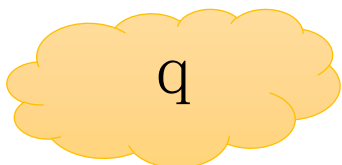
ข้อ	คำศัพท์	อ่านได้	อ่านไม่ได้
		1	0
1.	yōu		
2.	chòu		
3.	chōu		
3.	yòu		
5.	shòu		
6.	zhōu		
7.	shōu		
8.	yǒu		
9.	zhòu		
10.	shǒu		
11.	chēzhóu		
12.	hànchòu		
13.	shǒujī		
13.	shòuyùn		
15.	zhǔshóu		
16.	yuánzhōu		
17.	yǔzhòu		
18.	shuìshōu		
19.	yǒuxìng		
20.	sīchóu		
คะแนนรวมอ่านได้			

เฉลยแบบทดสอบฝึกอ่านสระ ou

ข้อ	คำศัพท์	คำอ่าน	อ่านได้	อ่านไม่ได้
			1	0
1.	yōu	โหยว		
2.	chòu	โช่ว		
3.	chōu	โชว		
3.	yòu	โย่ว		
5.	shòu	โช่ว		
6.	zhōu	โจว		
7.	shōu	โชว		
8.	yǒu	โหย่ว		
9.	zhòu	โจ้ว		
10.	shǒu	โส่ว		
11.	chēzhóu	เชอโจ้ว		
12.	hànchòu	ฮั่นโช่ว		
13.	shǒujī	โส่วจี		
13.	shòuyùn	โช่วฮุ้น		
15.	zhǔshóu	จู่โสว		
16.	yuánzhōu	เหยียนโจว		
17.	yǔzhòu	ฮู่โจ้ว		
18.	shuìshōu	สวี่โชว		
19.	yǒuxìng	โหย่วซิง		
20.	sīchóu	ซือโจว		
คะแนนรวมอ่านได้				

แบบทดสอบฝึกอ่านก่อนเรียน – หลังเรียน ชั้นปีที่ 1 “พยัญชนะ”

อ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

แบบทดสอบฝึกอ่านก่อนเรียน – หลังเรียน ฉบับที่ 2 “สระเดี่ยวและสระผสม”
อ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ou

iong

uo

uan

uang

uai

ü

ün

üe

üan

แบบทดสอบฝึกอ่านก่อนเรียน – หลังเรียน ฉบับที่ 3 “ คำเดี่ยว ”
อ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

chòu	xióng
chuán	zuō
chuáng	wài
yún	qù
xué	juǎn

แบบทดสอบฝึกอ่านก่อนเรียน – หลังเรียน ฉบับที่ 3 “คำประสม”
อ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

แบบทดสอบฝึกอ่านก่อนเรียน – หลังเรียน ฉบับที่ 5 “ วลี ”

อ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

1. méi yǒu rén zhī dào

2. qióng shē jí yù

3. zhēn zhī zhuó jiàn

3. méi mù chuán qíng

5. wáng mìng zhī tú

6. wài bù lián jiē

7. mǎn chéng fēng yǔ

8. fēng yún biàn huàn

9. kāi chú xué jí

10. yī xiāng qíng yuàn

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

แบบทดสอบการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ฉบับที่ 1 “พยัญชนะ”

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

อ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ข้อ	คำศัพท์	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	q				
2	y				
3	s				
3	c				
5	w				
6	x				
7	z				
8	ch				
9	zh				
10	sh				
คะแนนรวมอ่านได้					

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

แบบทดสอบการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ฉบับที่ 2 “สระเดี่ยวและสระ
ประสม”

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

อ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ข้อ	คำศัพท์	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	ou				
2	iong				
3	uo				
3	uan				
5	uang				
6	uai				
7	ü				
8	ün				
9	üe				
10	üan				
คะแนนรวมอ่านได้					

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

แบบทดสอบการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ฉบับที่ 3 “ คำเดี่ยว ”

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

อ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ข้อ	คำศัพท์	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	chòu				
2	xióng				
3	chuán				
3	zuō				
5	chuáng				
6	wài				
7	qù				
8	yún				
9	xué				
10	juǎn				
คะแนนรวมอ่านได้					

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

แบบทดสอบการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ฉบับที่ 3 “ คำประสม ”

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

อ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ข้อ	คำศัพท์	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	zhǔshóu				
2	xióngmāo				
3	cèsuǒ				
3	suànpán				
5	qǐchuáng				
6	chuāimiàn				
7	jùchǎng				
8	céngyún				
9	xuéxiào				
10	yīyuàn				
คะแนนรวมอ่านได้					

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

แบบทดสอบการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ฉบับที่ 5 “ วลี ”

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

อ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ข้อ	คำศัพท์	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	méi yǒu rén zhī dào				
2	qióng shē jí yù				
3	zhēn zhī zhuó jiàn				
3	méi mù chuán qíng				
5	wáng mìng zhī tú				
6	wài bù lián jiē				
7	mǎn chéng fēng yǔ				
8	fēng yún biàn huàn				
9	kāi chú xué jí				
10	yī xiāng qíng yuàn				
คะแนนรวมอ่านได้					

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
แบบทดสอบการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)
ฉบับที่ 1 “พยัญชนะ”

ข้อ	คำศัพท์	คำอ่าน	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
			อ่านได้	อ่านไม่ได้	อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	q	ฉี				
2	y	อี				
3	s	ซื่อ				
3	c	จื่อ				
5	w	อู				
6	x	ซี				
7	z	จื่อ				
8	ch	ชวี่				
9	zh	จวี่				
10	sh	ชวี่				
คะแนนรวมอ่านได้						

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
แบบทดสอบการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)
ฉบับที่ 2 “สระเดี่ยวและสระประสม”

ข้อ	คำศัพท์	คำอ่าน	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
			อ่านได้	อ่านไม่ได้	อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	ou	โอว				
2	iong	อิอง				
3	uo	อูโอ				
3	uan	อวาน				
5	uang	อวาง				
6	uai	อูาย				
7	ü	อูอี				
8	ün	อูอิน				
9	üe	อูเอีย				
10	üan	อูเอียน				
คะแนนรวมอ่านได้						

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
แบบทดสอบการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)
ฉบับที่ 3 “คำเดี่ยว ”

ข้อ	คำศัพท์	คำอ่าน	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
			อ่านได้	อ่านไม่ได้	อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	chòu	โจรว				
2	xióng	ซีอิ่ง				
3	chuán	ฉนวน				
3	zuō	จัว				
5	chuáng	ฉรวง				
6	wài	ไ่ว่				
7	qù	ชวี				
8	yún	หยู่ย				
9	xué	เสวีย				
10	juǎn	เจวี่ยน				
คะแนนรวมอ่านได้						

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
แบบทดสอบการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)
ฉบับที่ 3 “ คำประสม ”

ข้อ	คำศัพท์	คำอ่าน	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
			อ่านได้	อ่านไม่ได้	อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	zhǔshóu	จู่โศว				
2	xióngmāo	ซีอิ่งเมา				
3	cèsuǒ	เซ่อสู่ว				
3	suànpán	ซ่วนพัน				
5	qǐchuáng	ฉีฉวง				
6	chuāimiàn	ชวายเมี่ยน				
7	jùchǎng	จู่ฉ่าง				
8	céngyún	เฉิงยุน				
9	xuéxiào	เสวี่ยเสี่ยว				
10	yīyuàn	อี้ยวน				
คะแนนรวมอ่านได้						

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
แบบทดสอบการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)
ฉบับที่ 5 “ วลี ”

ข้อ	คำศัพท์	คำอ่าน	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
			อ่านได้	อ่าน	อ่าน	อ่าน
1	méi yǒu rén zhī dào	เหมย โหย่ว เหวิน จื่อ เต้า				
2	qióng shē jí yù	ชิง เซอ จี ยู่				
3	zhēn zhī zhuó jiàn	เจริน จื่อ จื่อ เจียน				
3	méi mù chuán qíng	เหมย มู่ ลวน ฉิง				
5	wáng mìng zhī tú	หวาง หมิง จื่อ ตู				
6	wài bù lián jiē	ไว บู เหลียน เจีย				
7	mǎn chéng fēng yǔ	หม่าน เจิง เฟิง หยู่				
8	fēng yún biàn huàn	เฟิง หยุน เบี่ยน ห้วน				
9	kāi chū xué jí	ไค ชู่ เสวีย จี				
10	yī xiāng qíng yuàn	อี เซียง ฉิง หยวน				
คะแนนรวมอ่านได้						

ภาคผนวก ค

1. ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
2. ค่าคะแนนเฉลี่ยแบบฝึกอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)
3. ค่าคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีนก่อนเรียน
และหลังเรียน
4. ค่าความสอดคล้องของเชิงเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัท
อักษรจีน (พินอิน) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน
5. ค่าความเชื่อมั่นแบบวัดเจตคติ

การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกด
คำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 6 ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องสระ ou

องค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. แผนการจัดการเรียนรู้มี องค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสม	4	5	4	5			
2. สารสำคัญมีความเหมาะสม	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
3. ผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความเหมาะสม	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5. สารการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	4	5	4	5	3	4.20	0.84	มาก
6. เวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลมี ความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย						4.55	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่าค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
เรื่องสระ ou อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 7 ค่าคะแนนความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องสระ iong

องค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. แผนการจัดการเรียนรู้มี องค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสม	5	5	4	5			
2. สารสำคัญมีความเหมาะสม	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
3. ผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสม	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5. สารการเรียนรู้ ความเหมาะสม	4	5	4	5	3	4.20	0.84	มาก
6. เวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลมี ความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย					4.55	0.16	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่าค่าคะแนนความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องสระ iong อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 8 ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องสระ uo

องค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. แผนการจัดการเรียนรู้มี องค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสม	5	5	4	5			
2. สารสำคัญมีความเหมาะสม	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
3. ผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความเหมาะสม	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
5. สารการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	5	5	4	5	3	4.40	0.89	มาก
6. เวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลมี ความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย					4.63	0.19	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่าค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องสระ uo อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 9 ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องสระ uan

องค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. แผนการจัดการเรียนรู้มี องค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสม	5	5	4	5			
2. สารสำคัญมีความเหมาะสม	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
3. ผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสม	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5. สารการเรียนรู้ ความเหมาะสม	4	5	4	5	3	4.20	0.84	มาก
6. เวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลมี ความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย					4.60	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่าค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องสระ uan อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 10 ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องสระ uang

องค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. แผนการจัดการเรียนรู้มี องค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสม	4	5	4	5			
2. สารสำคัญมีความเหมาะสม	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
3. ผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสม	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5. สารการเรียนรู้ ความเหมาะสม	5	5	4	5	3	4.40	0.89	มาก
6. เวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลมี ความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย						4.55	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 พบว่าค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องสระ uang อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 11 ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องสระ uai

องค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. แผนการจัดการเรียนรู้มี องค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสม	5	5	4	5			
2. สารสำคัญมีความเหมาะสม	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
3. ผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสม	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5. สารการเรียนรู้ ความเหมาะสม	5	5	4	5	3	4.40	0.89	มาก
6. เวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลมี ความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย						4.60	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 พบว่าค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องสระ uai อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 12 ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องสระ ù

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสม	4	5	4	5			
2. สารสำคัญมีความเหมาะสม	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
3. ผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
5. สารการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	4	5	3	4.20	0.84	มาก
6. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย					4.55	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่าค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องสระ ù อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 13 ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่องสระ ün

องค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. แผนการจัดการเรียนรู้มี องค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสม	4	5	4	5			
2. สารสำคัญมีความเหมาะสม	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
3. ผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสม	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5. สารการเรียนรู้ ความเหมาะสม	5	5	4	5	3	4.40	0.89	มาก
6. เวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลมี ความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย						4.55	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 พบว่าค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่องสระ ün อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 14 ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่องสระ üe

องค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. แผนการจัดการเรียนรู้มี องค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสม	5	5	4	5			
2. สารสำคัญมีความเหมาะสม	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
3. ผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสม	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
5. สารการเรียนรู้ ความเหมาะสม	4	5	4	5	3	4.20	0.84	มาก
6. เวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลมี ความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย						4.58	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 พบว่าค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่องสระ üe อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 15 ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่องสระ üan

องค์ประกอบของแผนการจัดการ เรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. แผนการจัดการเรียนรู้มี องค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสม	4	5	4	5			
2. สารสำคัญมีความเหมาะสม	4	5	5	5	3	4.40	0.89	มาก
3. ผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสม	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5. สารการเรียนรู้ ความเหมาะสม	5	5	4	5	3	4.40	0.89	มาก
6. เวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลมี ความเหมาะสม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย						4.60	0.19	มากที่สุด

ตารางที่ 15 ค่าคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10
เรื่องสระ üan อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 16 คะแนนทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ที่นักเรียนทำ
แบบทดสอบท้ายชุดแบบฝึกทักษะแต่ละกิจกรรมผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไม่น้อยกว่า
ร้อยละ 80

คน ที่	แบบฝึกที่										รวม
	1 (20)	2 (20)	3 (20)	4 (20)	5 (20)	6 (20)	7 (20)	8 (20)	9 (20)	10 (20)	
1	16	19	16	18	16	17	17	18	15	15	167
2	20	18	17	14	18	15	14	17	17	15	165
3	18	19	18	15	15	16	16	16	16	16	165
4	19	19	18	18	17	17	17	17	15	15	172
5	16	15	16	18	16	16	18	17	14	14	160
6	18	16	15	16	19	15	17	17	15	16	164
7	14	16	17	18	17	15	13	16	18	16	160
8	15	16	16	17	18	18	18	14	17	12	161
9	18	17	18	18	15	14	18	17	16	17	168
10	16	17	18	15	16	17	18	18	14	16	165
11	17	19	18	15	18	17	18	15	15	14	166
12	15	18	16	17	15	19	16	16	16	16	164
13	16	17	18	16	15	16	17	17	18	16	166
14	20	15	16	17	15	17	15	16	17	15	163
15	16	16	15	18	16	17	16	16	15	15	160
16	17	14	14	18	18	19	18	16	18	14	166
17	18	18	19	16	17	19	16	18	17	16	174
18	16	18	16	17	20	15	16	16	14	18	166
19	16	17	19	15	17	18	17	17	17	17	170
20	15	16	18	16	18	18	16	18	12	17	164

ตารางที่ 16 (ต่อ)

แบบฝึกที่											
คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม
	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(200)
21	18	16	17	18	16	19	17	13	16	17	167
22	15	16	15	18	17	17	16	15	15	18	162
23	17	18	16	15	18	18	17	15	16	17	167
24	19	20	17	16	18	16	17	16	14	16	169
25	15	17	16	16	18	16	18	17	16	16	165
26	16	20	16	17	15	18	16	15	15	14	162
27	16	16	15	18	16	18	17	16	17	16	165
28	15	13	16	18	17	15	18	18	18	17	165
29	16	16	17	17	17	16	19	16	16	15	165
30	19	16	16	16	15	17	18	16	15	16	164
รวม	502	508	499	501	503	505	504	489	474	472	4957
\bar{x}	16.73	16.93	16.63	16.70	16.77	16.83	16.80	16.30	15.80	15.73	165.23
SD	1.62	1.68	1.27	1.24	1.36	1.39	1.30	1.21	1.45	1.31	3.28
ร้อยละ	83.67	84.67	83.17	83.50	83.83	84.17	84.00	81.50	79.00	78.67	82.62

ตารางที่ 17 คะแนนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน
ฉบับที่ 1 “พยัญชนะยาก”

คะแนนเต็ม 10 คะแนน				
คนที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
1	7	70	8	80
2	8	80	10	100
3	9	90	10	100
4	5	50	10	100
5	5	50	9	90
6	4	40	10	100
7	10	100	10	100
8	5	50	10	100
9	3	30	8	80
10	5	50	9	90
11	4	40	10	100
12	2	20	10	100
13	3	30	7	70
14	2	20	8	80
15	3	30	10	100
16	4	40	10	100
17	3	30	10	100
18	5	50	10	100
19	4	40	10	100
20	2	20	10	100

ตารางที่ 17 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
21	2	20	10	100
22	1	10	7	70
23	2	20	10	100
24	4	40	8	80
25	2	20	8	80
26	7	70	10	100
27	4	40	10	100
28	5	50	10	100
29	4	40	10	100
30	3	30	9	90
รวม \bar{x}	4.23	42.33	9.37	93.67

ตารางที่ 18 คะแนนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน
ฉบับที่ 2 “สระยาก”

คะแนนเต็ม 10 คะแนน				
คนที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
1	9	90	10	100
2	4	40	7	70
3	6	60	8	80
4	3	30	8	80
5	2	20	8	80
6	2	20	9	90
7	7	70	10	100
8	2	20	6	60
9	4	40	7	70
10	3	30	8	80
11	4	40	8	80
12	2	20	8	80
13	4	40	8	80
14	1	10	6	60
15	5	50	7	70
16	3	30	8	80
17	4	40	7	70
18	4	40	9	90
19	3	30	9	90
20	3	30	9	90

ตารางที่ 18 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
21	3	30	7	70
22	3	30	8	80
23	3	30	8	80
24	3	30	7	70
25	1	10	7	70
26	4	40	6	60
27	1	10	6	60
28	0	0	6	60
29	2	20	6	60
30	3	30	9	90
รวม \bar{x}	3.27	32.67	7.67	76.67

ตารางที่ 19 คะแนนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน
ฉบับที่ 3 “คำเดี่ยว”

คะแนนเต็ม 10 คะแนน				
คนที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
1	3	30	7	70
2	3	30	6	60
3	4	40	8	80
4	4	40	8	80
5	2	20	8	80
6	2	20	10	100
7	3	30	7	70
8	3	30	6	60
9	2	20	7	70
10	3	30	8	80
11	2	20	7	70
12	2	20	8	80
13	4	40	10	100
14	7	70	10	100
15	4	40	10	100
16	5	50	10	100
17	2	20	7	70
18	3	30	7	70
19	2	20	8	80
20	4	40	8	80

ตารางที่ 19 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
21	2	20	7	70
22	2	20	8	80
23	3	30	7	70
24	2	20	7	70
25	4	40	7	70
26	2	20	7	70
27	5	50	9	90
28	3	30	8	80
29	4	40	8	80
30	5	50	10	100
รวม \bar{x}	3.20	32.00	7.93	79.33

ตารางที่ 20 คะแนนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน
ฉบับที่ 4 “คำประสม”

คะแนนเต็ม 10 คะแนน				
คนที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
1	3	30	9	90
2	3	30	6	60
3	4	40	9	90
4	3	30	9	90
5	2	20	7	70
6	6	60	10	100
7	5	50	9	90
8	5	50	10	100
9	4	40	8	80
10	6	60	10	100
11	8	80	10	100
12	3	30	8	80
13	4	40	8	80
14	6	60	10	100
15	3	30	9	90
16	5	50	9	90
17	5	50	8	80
18	5	50	9	90
19	5	50	10	100
20	4	40	8	80

ตารางที่ 20 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
21	2	20	6	60
22	6	60	10	100
23	6	60	10	100
24	6	60	10	100
25	3	30	8	80
26	3	30	10	100
27	3	30	8	80
28	3	30	8	80
29	2	20	8	80
30	4	40	8	80
รวม \bar{x}	4.23	42.33	8.73	87.33

ตารางที่ 21 คะแนนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน
ฉบับที่ 5 “วลี”

คะแนนเต็ม 10 คะแนน				
คนที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
1	5	50	10	100
2	3	30	7	70
3	3	30	7	70
4	5	50	7	70
5	5	50	9	90
6	4	40	8	80
7	5	50	9	90
8	5	50	8	80
9	4	40	8	80
10	4	40	8	80
11	4	40	7	70
12	2	20	8	80
13	4	40	7	70
14	4	40	7	70
15	5	50	10	100
16	3	30	8	80
17	3	30	7	70
18	3	30	7	70
19	4	40	8	80
20	3	30	8	80

ตารางที่ 21 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
21	3	30	7	70
22	6	60	10	100
23	5	50	10	100
24	6	60	9	90
25	5	50	10	100
26	3	30	8	80
27	2	20	7	70
28	2	20	8	80
29	2	20	8	80
30	3	30	9	90
รวม \bar{x}	3.83	38.33	8.13	81.33

ตารางที่ 22 คะแนนการอ่านสะกดคำยากในภาษาจีนกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
แบบฝึกทักษะการอ่านตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D
1	27	44	17
2	21	36	15
3	26	42	16
4	20	42	22
5	16	41	25
6	18	47	29
7	30	45	15
8	20	40	20
9	17	38	21
10	21	43	22
11	22	42	20
12	11	42	31
13	19	40	21
14	20	41	21
15	20	46	26
16	20	45	25
17	17	39	22
18	20	42	22
19	18	45	27
20	16	43	27
21	12	37	25
22	18	43	25

ตารางที่ 22 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D
23	19	45	26
24	21	41	20
25	15	40	25
26	19	41	22
27	15	40	25
28	13	40	27
29	14	40	26
30	18	45	27
รวม	563	1255	692
\bar{x}	18.77	41.83	-
S.D.	4.13	2.67	-

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตาม
ระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุป ค่าที่ได้
	1	2	3	4	5			
1. ด้านรูปแบบ								
1.1 ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.3 เหมาะสมกับเวลา และเนื้อหา	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.4 สามารถฝึกให้บรรลุ วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
1.5 ประเมินผลได้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2. ด้านเนื้อหา								
2.1 น่าสนใจ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของ นักเรียน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2.4 เนื้อหาเหมาะสมกับเวลา	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน								
3.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
ข้อที่	1	2	3	4	5	รวม	IOC	สรุป ค่าที่ได้
4. ด้านการประเมินผล								
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.3 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับ ผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.4 วัดและประเมินผลได้จริง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4.5 ช่วยให้ผู้บรรลุวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำ
ฉบับที่ 1 “พยัญชนะยาก”

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								IOC	สรุป ค่าที่ได้
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม			
1	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้	
2	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้	
3	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้	
4	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้	
5	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้	
6	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้	
7	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้	
8	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้	
9	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้	
10	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้	
11	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้	
12	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้	
13	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้	
14	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้	
15	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้	
16	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้	
17	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้	
18	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้	

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	สรุป ค่าที่ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
20	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำ
ฉบับที่ 2 “สระยาก”

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								สรุปค่าที่ได้
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	
1	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
5	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
17	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	สรุปค่าที่ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบทดสอบวัดทักษะทางการอ่านสะกดคำ
ฉบับที่ 3 “คำเดี่ยว”

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								สรุปค่าที่ได้
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	
1	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	สรุปค่าที่ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำ
ฉบับที่ 4 “คำประสม”

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								สรุปค่าที่ได้
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	
1	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4	0	1	1	1	-1	2	0.4	ตัดทิ้ง
5	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
8	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
10	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
11	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
12	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
15	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
16	0	1	1	1	-1	2	0.4	ตัดทิ้ง
17	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	สรุปค่าที่ได้
19	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
20	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำ
ฉบับที่ 5 “วลี”

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								สรุปค่าที่ได้
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	
1	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
8	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
12	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	สรุปค่าที่ได้
19	1	1	1	1	-1	3	0.6	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ตารางที่ 29 แบบวัดเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีน (พินอิน)

ข้อ	ความคิดเห็นของนักเรียน	ระดับเจตคติ					N	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
		5	4	3	2	1				
1	แบบฝึกทักษะ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	7	17	6	0	0	30	4.03	0.67	ดี
2	แบบฝึกทักษะ เรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสม	7	23	0	0	0	30	4.23	0.43	ดี
3	เนื้อหาของแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับเวลา	7	19	4	0	0	30	4.10	0.61	ดี
4	การกำหนดเนื้อหาแต่ละชุดแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม	9	18	3	0	0	30	4.20	0.61	ดี
5	แบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย	7	18	3	2	0	30	4.00	0.79	ดี
6	แบบฝึกทักษะการอ่านทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง	9	15	6	0	0	30	4.10	0.71	ดี
7	ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากชุดแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีนไปใช้ในการอ่านสะกดคำตามระบบสัทอักษรจีนได้	10	18	2	0	0	30	4.27	0.58	ดี
8	นักเรียนมีความกล้าในการอ่านสัทอักษรจีนมากขึ้น หลังจากเรียนแบบฝึก	5	18	7	0	0	30	3.93	0.64	ดี
9	นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านสัทอักษรภาษาจีนได้มาก	7	18	4	1	0	30	4.03	0.72	ดี
10	วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่เข้าใจยาก	5	11	6	7	1	30	3.40	1.13	พอใช้
สรุป								4.03	0.74	ดี